

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 485 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 27 ΟΚΤΩΒΡΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

ΑΝΑΛΟΓΣΤΙΚΗ «ΜΕΛΕΤΗ»
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

**Χρυσοπληρωμένο
κωλόχαρτο**

**Προπαγάνδα απάτης
από τη ΓΣΕΕ**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-10

**Στο χορό των
καταλήψεων τα σχολεία**

ΣΕΛΙΔΑ 16

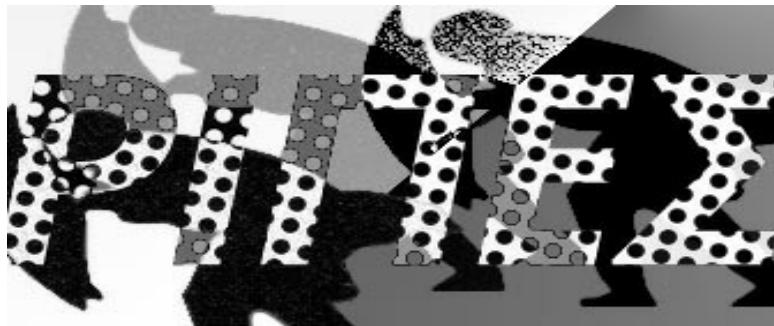
Πέρπτη φάλαγγα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία

**Ανεξάρτητη ταξική
οργάνωση και δράση**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

27/10: Κούβα: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 27/10/1968: Για πρώτη φορά και οι οχτώ στον τελικό 100 μέτρων είναι μαύροι 27/10/1938: Ανακάλυψη νάλων (DuPont) 27/10/1971: Μετονομασία Κονγκό σε Ζαΐρ 27/10/1978: Νόμπελ ειρήνης σε Beqin – Sadat 28/10: Τοξοσολοβακία: Ημέρα ιδρυσης δημοκρατίας (1918) 28/10/1940: Επίθεση Ιταλών κατά Ελλάδας 28/10/1886: Αποκαλυπτήρια αγάλματος ελευθερίας (Ν. Υόρκη) 28/10/1922: Μουσολίνι - 40.000 μελανοχίτωνες ξεκινούν από Νάπολη «προείδη προς την Ρώμη» 28/10/1492: Πρώτη μαρτυρία καπνίσματος (Κολόμβος - Κούβα) 28/10/1971: Η αγγλική βουλή εγκρίνει είσοδο στην ΕΟΚ 28/10/1961: Σοβιετικά και αμερικανικά τανκς στα σύνορα ανατολικού και δυτικού Βερολίνου 28/10/1959: Αρχή λειτουργίας ΑΗΣ Πτολεμαΐδας - πρόγραμμα εξηλεκτρισμού της χώρας 28/10/1935: Καθηέρωση 8ωρου (Ουγγαρία) 28/10/1970: Εκρηκτής βόμβας στην πλατεία Μητροπόλεως ("Ελληνική Μαχητική Αντίσταση") 29/10: Ημέρα κατά Φωρίσας - Τουρκία: Ημέρα δημοκρατίας (1923) - Νηγρία: Ημέρα διδύμων 29/10/1912: Ο Γεώργιος Α' μπαίνει στην Θεσσαλονίκη 29/10/1929: Κραχ ΗΠΑ 29/10/1961: Εκλογές (βίας και νοθείας) 29/10/1864: Η βουλή ψηφίζει το νέο Σύνταγμα 29/10/1918: Ιδρυση ΓΣΕΕ 29/10/2004: Οι 25 της ΕΕ υπογράφουν συνθήκη για θεσπιση Ευρωσυντάγματος 30/10/1944: Λήξη γερμανικής κατοχής Θεσσαλονίκης - απελευθέρωση 30/10/1927: Απόπειρα δολοφονίας Παύλου Κουντουριώτη (Ζαφειρίης Γουσίος) 30/10/1930: Βενιζέλος - Αποτούρκ υπογράφουν Σύμφωνο Φιλίας (Άγκυρα) 30/10/1972: Διαδήλωση φοιτητών (Θεσσαλονίκη) - συγκρούσεις με αστυνομία 30/10/1961: Η Σοβιετική Ενωση δοκιμάζει βόμβα υδρογόνου 58 μεγατόνων 31/10: Ημέρα αποταμίευσης - ΗΠΑ: Halloween 31/10/1517: Διακήρυξη Λουθήρου («95 θέσεις») 31/10/1984: Δολοφονία Ιντιρά Γκάντι 31/10/1887: Γέννηση Chiang Kai-shek 1/11: Ημέρα χορτοφαγίας - Αλγερία / Βιετνάμ: Ημέρα επανάστασης (1954 - 1963) 1/11/1920: Φυγή Βενιζέλου στο εξωτερικό 1/11/1922: Αρχή δίκης των έξ 1/11/1986: Δηλητηρίαση Ρήνου (Sandoz) 1/11/1968: Θάνατος Γεώργιου Παπανδρέου 1/11/1903: Παράσταση «Ορέστεια» (Βασιλικό θέατρο) - αιματηρά επεισόδια («Ορέστειακά») 1/11/1936: Ο Μουσαλίνι πετριγράφει αυτό που ενώνει Ρώμη και Βερολίνο - καθηέρωση όρου «άξονας» 1/11/1991: Κήρυξη ανεξαρτησίας Τσετσενίας 2/11: Μεξικό - Πορτογαλία: Ημέρα νεκρών 2/11/1956: Το Ισραήλ κατακτά Gaza και Sheham 2/11/1957: Εκτόξευση Σπουδών II - η σκαλίτσα Λάικα στο διάστημα 2/11/1982: Πρώτη εφαρμογή διακτύλου (Αθήνα) για καταπολέμηση νέφους 2/11/1989: Η Γαλλική Επανάσταση εθνικοποιεί την εκκλησιαστική περιουσία 2/11/1914: Η Ρωσία κηρύσσει πόλεμο κατά Οθωμανικής αυτοκρατορίας 2/11/1995: Αρχίζει απεργία πείνας ο Χριστόφορος Μαρίνος 2/11/1996: Πρώτο φύλλο «Κόντρα».

● Σύμφωνα με μεγάλης κυκλοφορίας κυριακάτικη εφημερίδα «Ηγετικό ρόλο επιζητεί και η Φώφη» ●●● Δεν ξέρουμε αν είναι είδηση που βγαίνει από το ρεπορτάρι ή απλώς μια από τις γνωστές δημοσιογραφικές παπάρες προσβάσταις ●●● Τους ευχαριστούμε, πάντως, για τί πρόσφεραν μια νότα απίστευτης ιλαρότητας σ' ένα μουντό κυριακάτικο πρωινό ●●● Καινούργιο συκώτι φτιάχαμε στο καφενέο ●●● Νέα υπερπαραγωγή με τίτλο «Ο δραπέτης» ●●● Σενάριο-σκηνοθεσία: Byron Polydor ●●● Πρωταγωνιστές: Γιώργος Βουλγαράκης ●●● Τον έσκισε με μια φράση: «Ηταν τότε που έφευγε ή δραπέτευε ο προκάτοχό μου υπουργός κ. Βουλγαράκης» ●●● Στο επόμενο επεισόδιο: «Η συμφωνία της Αράχωβας» ●●● Εκτός αν στο μεταξύ κληδεί επισήμως ο Byron στο Μαξίμου, προκειμένου να του αποτιθεί η αρμόζουσα πολιτική τημή ●●● Οπως καταλαβαίνετε, μετά τη δήλωση [στο «Παρόν»], ότι ο Καραμανλής έκανε «τρι-

σμέγιστη μαλακία» που δεν τον ξαναέκανε υπουργό, ο Byron κερδίζει επαξίως την επανιοθεσία από τη στήλη ●●● Επιστρέφω στην Ελλάδα ως αρχιεπίσκοπος ●●● Το αυτό επιδυμόυμέ και ημείς, για να 'χουμε να γράφουμε για έναν ακροδεξιό πολιτικό και όχι για έναν βαριά καρκινοπαθή ●●● Στο Μαξίμου προτιμούν Βαγγέλη πλέον και όχι Γιωργάκη ●●● Απόδεξη; Οι χειρισμοί του ΣΚΑΙ, που αποτελεί την επίσημη κυβερνητική ντουντούκα ●●● «Βλέπω την εικόνα της δημόσιας τηλεόρασης, πως αντιμετωπίζει εμένα και πως

την άλλη πλευρά», δήλωσε ο Βενιζέλος ●●● Πού το δήλωσε; Στο πρωινάδικο του Σαββατοκύριακου στο... MEGA ●●● Στο οποίο ο δυο δημοσιογράφοι πάσχιζαν στο τέλος να πείσουν ότι είναι ουδέτεροι ●●● Ρε παιδιά, δεν ξέρετε πως όταν απολογείσαι χωρίς να σου το ζητήσουν, επιβεβαιώνεις την κατηγορία; ●●● Άλλις γίνεται το ξεκάφωμα ●●● Ρε σεις, λέτε από Γιωργάκης να έγινε Γιώργος του Ανδρέα και να μην το πήραμε εμείς είδηση; ●●● Πολλά βερμπαλιστικά σάλτα κάνει τελευταία ●●● Άλλα, πάλι, ●●● Στο φύλλο της 10ης Νοέμβρη ●

◆ Περιβόλι ολάνθιστο η συνέτευξη Πολύδωρα στο «Πρώτο Θέμα». Τι έφταξε και φτάσαμε στο ολοκαύτωμα; ρωτάει ο δημοσιογράφος. «Ο καιρός και οι ασύμμετρες απελέση», απαντά απάροιχος ο Βύρων, για να εντοπίσει λίγο αργότερα την «ασύμμετρη απειλή» στον Υμηττό. Ο δημοσιογράφος πάρει να του προσφέρει διέξοδο, μιλώντας για οικοπεδοφάγους, αλλά ο Βύρων δε μασάει: «Δε νομίζω πως είναι η οικοπεδοποίηση. Είναι εκείνοι οι οποίοι ήθελαν να αποσταθεροποιήσουν το σύστημα!» Πώς το ξέρει ο Κλουζό μας; Αφού «βρέθηκε συστοιχία σαν πυροβολαρχία φωτοβολίδων στη Ζαχάρω!» Πάντα τέτοια, Βύρωνα.

◆ «Οσοι μιλούν για κυβερνητισμό και καθεστωτισμό στο ΠΑΣΟΚ να κοιτάξουν γύρω τους» δήλωσε ο Τηλ. Χυτήρης, απευθυνόμενος στο Βενιζέλο

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**
● Ο Α.Π. 50 ευρώ

και την παρέα του. Επειδή ο Χυτήρης είναι έμπειρος στην πολιτική και φυσικά δεν αγνοεί ότι τον «κυβερνητισμό» και «καθεστωτισμό» αποκήρυξε πρώτος ο Γιωργάκης, στο πλευρό του οποίου έχει ταχθεί από την αρχή, μόνο μία ερμηνεία μπορεί να δοθεί στα υπ' αυτού λεχθέντα: «Τα ίδια σκατά είμαστε όλοι».

◆ Χαρές και πανηγύρια στην Ευρωλάνδη για το «πρωτοφανές ποσοστό συμμετοχής» στις πολωνικές εκλογές. Πόσο ήταν αυτό; 53,7!!!! Δηλαδή, ο ένας στους δύο δεν πήγε να ψηφίσει και αυτοί πανηγυρίζουν! Πανηγυρίζουν, επίσης, γιατί ξεφορτώθηκαν τον ένα από τους «ψυχοπα-

θείς» διδύμους Κατσίνοκι. Και ποιος κέρδισε; Ο ηγέτης του ακραίου νεοφιλελεύθερου κόμματος «Πλατφόρμα των Πολιτών», Ντόναλντ Τουσκ!! Σημεία του... ευρωπαϊκού πολιτικού πολιτισμού...

◆ Καινούργια κρατικά βραβεία και παράσημα θα δοθούν στον Μ. Γλέζο, όπως ανακοινώθηκε. Και μεις θυμηθήκαμε τον σημαντικό ποιητή Θανάση Κωσταβάρα, που πέθανε το περασμένο Σάββατο και κηδεύτηκε την Τρίτη. Αγωνιστής του ΕΛΑΣ, με σοβαρά τραύματα από συμμετοχή σε μάχη με τους ναζί κατατητές, έβγαλε μια τετραετία στη Μακρόνησο, χωρίς

να υπογράψει δήλωση. Το 1986 η Επιτροπή Λογοτεχνικών Βραβείων

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ός προς τα συγκεκριμένα ερωτήματα θα ήθελα να πω τα εξής: Η λειτουργία των Δημόσιων ΙΕΚ δεν είναι κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Προβλέπονται διδακτρα χαμηλά. Είναι 367 ευρώ για όλους τους καταρτιζόμενους της Ελλάδος και της ΕΕ. Περιορίζονται σε 190 ευρώ για τους οικονομικά ασθενείς και αυτά έχουν ως σκοπό να υπάρχει μια συμμετοχή στην λειτουργικών δαπανών... Η μονιμοποίηση των εκπαιδευτικών θα ήθελα να πω ότι ακριβώς λόγω της ευελιξίας και της ανανέωσης των προγραμμάτων σπουδών κρίνεται ότι είναι από εκπαιδευτικής πλευράς καλύτερα να ανανεώνεται το εκπαιδευτικό πρόσωπο σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε προγράμματος, με την αλλαγή του προγράμματος σπουδών. Σπυρίδων Ταλαιδούρος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

αναμένεται να καταστήσει εντελώδης διάτρητης της προσλήψεις στον στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, καθώς θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις να παρεισφέρουν στις διαδικασίες αξιολόγησης κομματικά στελέχη των δημόσιων υπηρεσιών. Εθνος Θα ασχοληθούμε τώρα με τους Σκοπιανούς, τους περιέργους εκείνους που δεν έχουν τίποτα; Εξοργίζομαι, γιατί είναι ένας

υπουργικός εκείνος, άνθρωπος της καφετέριας, και θέλει να επιβάλει αρχές και βέτο στην Ελλάδα. Η Ελλάδα είναι μια χώρα με δύναμη. Εχει ένοπλες δυνάμεις, έχει τα πάντα, μπορούμε να συγκριθούμε με αυτούς;

Θ. Γιαννόπουλος (πρώτη υφυπ. Υγείας)

Ηθελα να ρωτήσω τον φίλο μου τον Γιάννη τον Παναγόπουλο τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ: συμμετέχει στο διοικητικό συμβούλιο της Εθνικής Συμπορεύτηκε πλήρως με τον κ. Αράπογλου. Ελεός λοιπόν, με την υποκρισία και τον κυνισμό.

Κίμων Κουλού

**Εξέγερση
και
αντίσταση**

2000 φυλακισμένοι κρατούνται στο κολαστήριο του Κετζότ στην έρημο Νετζέφ του Ισραήλ. Σε 700 από αυτούς δεν έχουν καν απαγγελθεί κατηγορίες και όλοι μαζί στοιβάζονται σε μια φυλακή που περισσότερο με στρατόπεδο συγκέντρωσης μοιάζει, καθώς οι κρατούμενοι ζουν σε τέντες κι όχι σε κτίρια.

Την περασμένη Δευτέρα, όταν Ισραηλινοί φρουροί επιχείρησαν να διεξάγουν έρευνα σε μια περιοχή που «φιλοξενούνται» 1.000 Παλαιστίνιοι σε τέντες, κάποιοι δεν άντεξαν κι άρχισαν να πετάνε αντικείμενα στους φρουρούς. Εκείνοι απάντησαν με διακρυγόνα και πλαστικές (;) σφαίρες. Η εξέγερση ήρθε σαν ώριμο φρούτο. Αποτελεσματικά 15 νεκροί κρατούμενοι και άλλοι τόσοι φρουροί.

Η εξέγερση κατεστάλη, όπως ήταν φυσικό, αλλά προκάλεσε την αγωνάκτηση χιλιάδων Παλαιστίνιων, πολλοί από τους οποίους κατέβηκαν σε διαδηλώσεις στα κατεχόμενα (Ραμάλα, Ναμπτλούς και Βηθλεέμ στην Δυτική Οχθή, πόλη της Γάζας στην Λωρίδα της Γάζας) ενώ χιλιάδες κρυστούμενοι έκαναν μιας μέρας απεργία πείνας.

Δυο μέρες μετά (την Τετάρτη), ένας ισραηλινός αξιωματούχος του στρατού τραυματίζοταν σοβαρά σε επίθεση παλαιστίνιων μαχητών κοντά στον επιοικισμό Αριέλ στην Δυτική Οχθή. Μαζί του τραυματίστηκαν τέσσερις άλλοι, μεταξύ των οποίων κι ένας έποικος. Την ίδια στιγμή, οι Ταξιαρχίες Νασέρ Σαλαχούντιν (ένοπλη πτέρυγα των «Λαϊκών Επιτροπών Αντίστασης») ανέλαβον την ευθύνη για την εκτόξευση πέντε βλημάτων όλμων κατά δύο ισραηλινών φυλακίων στη Ράφα (νότια της Λωρίδας της Γάζας). Η επίθεση έγινε σε απάντηση για τη δολοφονία του γραμματέα του υπουργείου Εσωτερικών της κυβέρνησης της Χαμάς στη Γάζα και διοικητή των Ταξιαρχιών Νασέρ Σαλαχούντιν, ο οποίος δολοφονήθηκε από ισραηλινή ρουκέτα.

Κατά τα άλλα, ο Αμπάς περιμένει την... «ειρήνη» από τις κακόφρημες επιφέρες του με τους Σιωνιστές και τη σύνοδο που θα γίνει την επόμενη βδομάδα υπό την αιγιδιά των Αμερικάνων...

Ipak

Τετραπλασιάστηκαν οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί

Την περασμένη Δευτέρα, 22 Οκτωβρίου, το Πεντάγωνο παραδέχτηκε ένα πιαστήνωστο γεγονός, ότι οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί κατοικημένων περιοχών στο Ιράκ είναι αναπόσπαστο μέρος του διαβόλητου δόγματος του στρατηγού Ντέιβιντ Πετράους για την καταστολή της ιρακινής αντίστασης, με αποτέλεσμα να τετραπλασιαστούν οι αεροπορικές επιθέσεις από τον περασμένο Γενάρη που έκινησε η εκκαθαριστική επιχείρηση «Surge».

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε σε δηλώσεις του ο διοικητής του Κέντρου Συνδιασμένων Αεροπορικών Επιχειρήσεων στην Ντόχα του Κατάρ, στρατηγός Στέφεν Μούλερ, «οι συμμαχικές δυνάμεις εξαπέλυσαν 1140 αεροπορικές επιθέσεις μέσα στους πρώτους 9 μήνες αυτής της χρονιάς σε σύγκριση με τις 229 συνολικά της περασμένης χρονιάς...Στο Ιράκ, η προσωρινή αύξηση των 30.000 στρατιωτών, που διέ-

ταξές ο πρόεδρος Μπους τον
Ιανουάριο, έχει οδηγήσει στην
αύξηση των αεροπορικών επι-
χειρήσεων....». Σημειωτέον ότι
στον αριθμό αυτό δεν περι-
λαμβάνονται οι επιθέσεις από
επιθετικά ελικόπτερα, των
οποίων η ισχύς καταστροφής
συναγωνίζεται την ισχύ οποι-
ασδήποτε βόμβας ή πυραύ-
λου.

Ο πολλαπλασιασμός των αεροπορικών βομβαρδισμών αποτελεί εύκολο, πιο αποτελεσματικό και πιο ανώδυνο τρόπο καταστολής του αντιπάλου, αποσκοπεί στη μείωση των απωλειών στις γραμμές των χερσαίων δυνάμεων και στην τρομοκράτηση και στην υποταγή του άμφοτου πληθυσμού, που έχει και τις μεγαλύτερες απώλειες.

Τον αεροπορικό βομβαρδισμό πυκνοκατοικημένων περιοχών στο Ιράκ επιβεβαιώνει και μια νέα Εκθεση του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στο Ιράκ, που δόθηκε στη δημο-

σιότητα στις 11 Οκτωβρίου. Η έκθεση αυτή, μεταξύ άλλων, χαρακτηρίζει τις αεροπορικές επιθέσεις σε πυκνοκατοικημένες περιοχές παραβιάσεις της διεθνούς νομοθεσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα, καλεί το Λευκό Οίκο να σταματήσει τις δολοφονίες πολιτών σε παρανομες αεροπορικές επιθέσεις και παραθέτει τις περιπτώσεις 88 θυμάτων, που ερευνήθηκαν ύστερα από καταγγελίες. Την ημέρα που δόθηκε στη δημοσιότητα η έκθεση, σκοτώθηκαν 6 γυναίκες, 9 παιδιά και 19 άντρες από αεροπορική επίθεση κοντά στη Lake Tharthar, βόρεια της Βαγδάτης. Στις 25 Σεπτεμβρίου, στη Mussayyib, 30 μιλια βόρεια της Βαγδάτης, σκοτώθηκαν από αεροπορική επίθεση 5 γυναίκες και 4 παιδιά και στις 28 Σεπτεμβρίου, στην περιοχή al -Saha της Βαγδάτης, σκοτώθηκαν με τον ίδιο τρόπο 7 άντρες, 2 γυναίκες και 4 παιδιά. Τέλος, στις 23 Οκτωβρίου, σκοτώθηκαν από πυρά εδικοπτέρου 16 άνθρω-

■ Пакистан

Κακός οιωνός για το αμερικάνικο σχέδιο το λουτρό αίματος

Ηεπιστροφή της αυτοεξόριστης για 8 χρόνια, πρώην πρωθυπουργού, Μπεναζίρ Μπούτο στο Πακιστάν, στις 18 Οκτωβρίου, σημαδεύτηκε από λουτρό αίματος. Δύο απανωτές εκρήξεις βομβών, με στόχο την ίδια, προκάλεσαν το θάνατο 140 οπαδών της, που είχαν βγει στους δρόμους να την υποδεχτούν, και τον τραυματισμό εκατοντάδων, ανάμεσα στους οποίους και μέλη της συνοδείας της.

Το γεγονός αυτό αποτελεί αναμφιβολία κακό οιωνό για το αμερικανό πνευστό σχέδιο αντικατάστασης του στρατιωτικού καθεστώτος Μουσάραφ από αμερικανόφιλη κυβέρνηση, που θα προκύψει από τις βουλευτικές εκλογές που θα πραγματοποιηθούν στις αρχές της επόμενης χρονιάς, η οποία θα συστρατευτεί αποφασιστικά, χωρίς επιφυλάξεις και ταλαιπωρεύσεις, στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» στο εσωτερικό μέτωπο, ενάντια στον αναπτυσσόμενο ισλαμικό «εξτρεμισμό».

Η επιστροφή της Μπεναζίρ Μπουότο στο Πακιστάν είναι μέρος αυτού του σχεδίου, που άρχισε να υλοποιείται στις αρχές Οκτώβρη με την έκδοση ενός διατάγματος Εθνικής Συμφιλίωσης από το στρατηγό Μουσάραφ, με το οποίο

απαλλάσσονται όλοι οι νυν και πρώην βουλευτές από τις κατηγορίες για διαφθορά, ανάμεσα στους οποίους εξέχουσα θέση κατέχει η Μπούτο, η οποία κατηγορείται ότι τη δεκαετία του '90, ως πρωθυπουργός, έκλεψε και κατέθεσε σε ελβετικές τράπεζες εκατομμύρια δολάρια (εφημερίδες της αντιπολίτευσης αποκάλυψαν ότι τα δηλωμένα περιουσιακά στοιχεία της ίδιας, του συζύγου και των παιδιών

της ανέρχονται σε 1,5 δισ. δολάρια, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεών της σε ελβετικές τράπεζες, που έχουν πταγώσει). Με το διάταγμα αυτό άνοιξε ο δρόμος για την υλοποίηση της συμφωνίας Μουσάραφ - Μπούτο, με βάση την οποία, ο Μουσάραφ θα παραμείνει πρόεδρος και η Μπούτο θα καταλάβει τον πρωθυπουργικό θώκο. Με την προϋπόθεση φυσικά ότι τα πράγματα θα εξελιχθούν ομαλά και σύμφωνα με το σχέδιο του Λευκού Οίκου. Μόνο που αυτό δεν είναι και τόσο εύκο-

λο. Γιατί η Μπεναζίρ Μπούτο μπορεί να διατηρεί κάποια πολιτική και εκλογική επιρροή, κιλρονομιά από τον πατέρα της, το Ζουλφικάρ Αλί Μπούτο, ο οποίος ανατράπηκε με στρατιωτικό πραξικόπημα το 1977 και απαγχούνιστηκε δύο χρόνια αργότερα στη φυλακή, αλλά έχει και

πολλούς αντιπάλους και εχθρούς. Το γεγονός ότι προχώρησε σε συμμαχία με το μισητό από την πλειοψηφία των Πακιστανών στρατηγό Μουσάραφ για να επιστρέψει στην εξουσία, καθώς και οι προκλητικές φιλοαμερικάνικες θέσεις της έχουν στρέψει εναντίον της ακόμη και τα μεσαία στρώματα που θα μπορούσαν να τη δουν ως αποδεχτή διάδοχη του στρατιωτικού καθεστώτος πολιτική λύση.

Μετά την αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας της, η ίδια απέδωσε την ευθύνη, εμφέσως πληγ σαφρώς, σε πυρήνες των Μουσικών Υπηρεσών. Το Ζήτημα αυτό έγινε αντικείμενο έντονης αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση Μουσάραφ, με την Μπεναζίρ Μπούτο να κατηγορεί την τελευταία ότι επιχειρεί τη συγκάλυψη των ενόχων και να ζητά να κληθούν ξένοι εμπειρογνώμονες για τη διερεύνηση της υπόθεσης και τον υπουργό Εσωτερικών να απορρίπτει κατηγορηματικά το αίτημά της.

Ομως οι πιο φανατικοί εχθροί της είναι οι Πακιστανοί Ταλιμπάν, που θεωρούν την επιστροφή της πραξικόπεια, οργανωμένο από το Λευκό Οίκο και τους συμμάχους του, με στόχο το κίνημά τους. Την κατηγορούν ότι είναι η μόνη πολιτικός της αντιπολίτευσης που υπο-

στήριξε την επίθεση του στρατού στο Κόκκινο Τέμενος στην Ισλαμαμπάντ. Την κατηγορούν γιατί δήλωσε ότι θα επιτρέψει την εισβολή των αμερικανικών στρατευμάτων στο έδαφος του Πακιστάν για την καταδίωξη του Οσάμα Μπιν Λάντεν, της Αλ Κάιντα και των Ταλιμπάν. Την κατηγορούν, τελος, γιατί δήλωσε ότι θα επιτρέψει στην Διεθνή Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας να ανακρίνει τον πυρηνικό επιστήμονα Dr A Q Khan, που κατηγορείται ότι έδωσε την πακιστανική πυρηνική τεχνολογία σε αντιδυτικές χώρες. Γ' αυτό και θεωρήθηκαν από αρκετούς ύποπτοι για την απότελεσματική δολοφονίας της

Μπούτο.
Η πολύνεκρη επίθεση που σημάδεψε την επιστροφή της Μπεναζίρη Μπούτο στο Πακιστάν αποτελεί πλήγμα στα σχέδια της Ουστικόντ και οδύνει παραπέρα την πολιτική κρίση. Οι Αμερικανοί θέλουν μια ισχυρή αμερικανόφιλη κυβέρνηση, με «λαϊκή εντολή», που

μερνήι, με «καταρεύση», που θα πολεμήσει αποφασιστικά και αταλάντευτα τους Πακιστανούς Τολιμπάν, θα χτυπήσει ανελέητα, από έχρα και αέρα, τις δυνάμεις των τοπικών πολέμαρχων στις παραμεθόριες ημιαυτόνομες φυλετικές περιοχές και θα κλείσει το μέ-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

«Εχουμε πει πολλές φορές στον πρόεδρο Μπους πόσο ευαίσθητοι είμαστε μ' αυτό το ζήτημα (σ.σ. του ΡΚΚ), αλλά μέχρι τώρα δεν είχαμε ούτε ένα θετικό αποτέλεσμα. Η Αμερική είναι ο στρατηγικός εταίρος μας. Όμως στο Βόρειο Ιράκ αισθανόμαστε ότι αμφότεροι, η τρομοκρατική οργάνωση και η κυβέρνηση, βρίσκουν καταφύγιο πίσω από την Αμερική... Πόσο περισσότερο υπομονετικοί μπορούμε να είμαστε; Εχουμε δώσει πάντοτε τη διεθνή μας υποστήριξη στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας... Οταν η Τουρκία έχει συμπεριφερθεί με τέτοια ευαίσθησία (σ.σ. στον αγώνα κατά της «τρομοκρατίας») μας λυπεί να βλέπουμε αμερικάνικα όπλα να βρίσκονται στην κατοχή της τρομοκρατικής οργάνωσης που δρα ενάντια στην Τουρκία... Στη χώρα μας κερδίζει γρήγορα έδαφος από μονοχό του ένα σοβαρό κύμα αντιαμερικανισμού. Αυτό δεν έγινε μέσα σε μια νύχτα χωρίς κανένα λόγο. Οι εξελίξεις στο Ιράκ είναι πολύ σημαντικές εδωπέρα... Οι ΗΠΑ ήρθαν στο Ιράκ από δεκάδες χιλιόμετρα μακριά. Γιατί και για ποιόν σκοπό ήρθαν δε μπορώ να πω. Κατά πόσο μέχρι τώρα έχουν πετύχει, δε μπορώ να πω. Άλλα αν με ρωτήσετε για την προσωπική μου άποψη, δε βλέπω να υπάρχει καμία επιτυχία. Υπάρχει μόνο ο θάνατος δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων. Υπάρχει μόνο ένα Ιράκ που ολόκληρες οι υποδομές και το εποικοδόμημα έχουν καταρρεύσει. Αυτό θα πρέπει να εκτιμηθεί σωστά».

■ Αντιστασιακοί, τρομοκράτες ή εθνικιστές τυχοδιώκτες:

Τρεις δεκαετίες τώρα, το τούρκικο κράτος πολεμά το ΡΚΚ. Μια εθνικιστική οργάνωση που κατάφερε να ανδρώθει και να παραμερίσει την τούρκικη επαναστατική αριστερά, που έθετε πολύ πριν απ' αυτήν το εθνικό ζήτημα των Κούρδων, όχι χάρη στις θέσεις της αλλά χάρη στη στενή της συνεργασία με τους τοπικούς Κούρδους αιστούς και φεουδάρχες, καθώς και την ανάπτυξη σχέσεων με αντιδραστικά καθεστώτα της περιοχής σε μια βάση καθαρά αντιούρκική (ποιος ξεχνά τις σχέσεις του ακόμα και με την ελληνική ΚΥΠ);.

Το ΡΚΚ που ιδρύθηκε το 1978 και παρουσιάστηκε με «μαρξιστικό κάλυμμα» ποτέ δεν έκρυψε τον ακραίο εθνικιστικό του χαρακτήρα. Τον Φλεβάρη του 1999, η σύλληψη του ιστορικού του ήγετη, Αμπντουλάχ Οτζαλάν, αποτέλεσε καίριο τηλήγμα στην οργάνωση που έκτοτε φαινόταν ότι πήρε την κατιούσα. Όμως, η αμερικάνικη εισβολή στο Ιράκ και η στενή συνεργασία

των ηγετών του ιρακινού Κουρδιστάν με τους κατακτητές (ο ένας μάλιστα εκ των δύο έμελες να γίνει και πρόεδρος της κυβέρνησης «Κουίσλινγκ»), ενώ ο δεύτερος πρόεδρος της τοπικής κυβέρνησης) άλλαξαν την κατάσταση. Το ΡΚΚ ακολούθησε την ίδια τακτική με τους εκ του Ιράκ ομοεθνείς του. Ευθυγραμμίστηκε τόσο πολύ με τους Αμερικάνους που ο επικεφαλής της στρατιωτικής του πτέρυγας, Μουράτ Καραϊλάν, έφτασε στο σημείο σε συνέντευξή του σε βρετανική εφημερίδα να δηλώνει τα εξής εκπληκτικά: «Οι ΗΠΑ και η Βρετανία ήρθαν στο Ιράκ για να εγκαθιδρύσουν ένα δημοκρατικό σύστημα, αλλά αυτό τραμαξε τους Ιρανούς, έτσι διαπραγματεύτηκαν με εμάς και μας πρόσφερον πολλά πρόγραμμα να επιτεθούμε στη συμ-

μαχία... Όμως εμείς είπαμε στους Ιρανούς ότι οι ΗΠΑ και η Βρετανία θα λύσουν το Κουρδικό πρόβλημα και θα είμαστε μαζί τους!» (Daily Telegraph, 10/9/2007). Αυτά λέγονται παρά το γεγονός ότι το ΡΚΚ έχει ανακηρυχθεί «τρομοκρατική οργάνωση» τόσο από τους Αμερικάνους όσο και από την Ευρωπαϊκή Ένωση!

■ Ποιοι στηρίζουν το ΡΚΚ:

Παρολαυτά, το ΡΚΚ άρχισε να δυναμώνει και σύμφωνα με το στρατιωτικό του ηγέτη διαθέτει 7.000-8.000 άνδρες και 20.000 υποστηρικτές και συμπαθούντες στο Βόρειο Ιράκ. Φυσικά και δε μπορούμε να εξακριβώσουμε την αλήθεια των ισχυρισμών του Καραϊλάν (σύμφωνα με την Τουρκία, οι

Εκαποντάδες κρατούμενοι στη φυλακή Pul – I – Charki, τη μεγαλύτερη φυλακή του Αφγανιστάν, που βρίσκεται στην Καμπούλ, κάνουν από τις 8 Οκτωβρίου απεργία τείνας, διαμαρτυρόμενοι για τις εκτελέσεις εξπρές δεκαπέντε συγκρατουμένων τους από τις Αφγανικές αρχές. Πρόκειται για πολιτικούς κρατούμενους, που κατηγορούνταν για εκτελέσεις, απαγωγές και επιθέσεις εναντίον κυβερνητικών δυνάμεων. Είναι η δεύτερη φορά μέ-

σα σε έξι χρόνια που η αμερικανόδουλη κυβέρνηση Καρζάι έδωσε εντολή για εκτελέσεις αντιπάλων της, παρόλο που τα τρία τελευταία χρόνια είχε παραγώσει την εφαρμογή της θανατικής ποινής. Ο ΟΗΕ και η μεγαλύτερη Αργυρανική οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα εξέφρασαν τις αμφιβολίες τους για τις διαδικασίες λήψης των δικαιοστικών αποφάσεων που οδήγησαν στις εκτελέσεις, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι επρόκειτο για δίκες – παρω-

δία..

Τριακόσιοι ακόμα κρατούμενοι βρίσκονται στη λίστα του θανάτου και περιμένουν την εντολή εκτέλεσής τους από τον Αργανό πρόεδρο. Την ίδια στιγμή αυτή η μαριονέτα των Αμερικάνων, προφανώς για λόγους δημιαργίας, καλεί την ηγεσία των Ταλιμπάν σε διαπραγματεύσεις και υπόσχεται αικόμη και υπουργικά πόστα, με την προϋπόθεση να σταματήσουν την ένοπλη αντίσταση στην κατοχή.

«ξερογλείφεται» η Τουρκία για τη Μοσούλη). Μπορεί ο ιρακινός πρωθυπουργός Αλ Μαλίκι να δήλωσε ότι θα κλείσει τα γραφεία του ΡΚΚ και ότι θα παγώσει όλα τα κονδύλια που προορίζονται γι' αυτό και ο Ταλαμπανί να ζήτησε από το ΡΚΚ να σταματήσει τις επιθέσεις και να αφοπλιστεί ή αλλιώς να εγκαταλείψει τη χώρα, όμως κανείς δε μπορεί να πάρει στα σοβαρά αυτές τις απειλές.

■ Αιματηρό αδιέξοδο

Αν οι Αμερικάνοι έχουν μπλεχτεί σ' έναν αδυσάπτητο πόλεμο με τις αντιστασιακές σουνιτικές ομάδες στο κεντρικό Ιράκ κι έχουν αποτύχει να συμβιβάσουν τα αντικρουόμενα συμφέροντα των σπιτικών πολιτοφυλακών στο Νότο, ενώ παράλληλα αδυνατούν να μειώσουν στο ελάχιστο την ιρανική επιρροή στα σπιτικά κόμματα, αυτή τη φραγά αποδεικνύεται ότι δεν έχουν τη δύναμη να επιβληθούν ούτε στο «δικό τους» ιρακινό Βορρά. Οι διαρροές από ανώνυμο Αμερικάνο αξιωματούχο στην «Χέραλντ Σαν» (μια από τις μεγαλύτερες εφημερίδες της Αυστραλίας) την περασμένη Τετάρτη (24/10), ότι ο Μπους διαβεβαίωσε τον Ερντογάν ότι εξετάζει άλλες επιλογές πέραν της διπλωματίας για να σταματήσει τις επιθέσεις του ΡΚΚ, δείχνουν την αμηχανία των Αμερικάνων μπροστά σε μια κατάσταση που αν συνεχιστεί επί μακρό χρονικό διάστημα μπορεί να γίνει ανεξέλεγκτη.

Το ότι για την ώρα οι τούρκοι στρατηγοί δεν επιλέγουν να κάνουν μαζική επέμβαση, αλλά μικρής ή και μεσαίας, αν θέλετε, κλίμακας στρατιωτικής επιχειρήσεις, να απειλούν με εμπορικές κυρώσεις και να κλιμακώνουν την εθνικιστική υστερία στο εσωτερικό, δε σημαίνει καθόλου ότι ο κίνδυνος ανοίγματος ενός ακόμα πολεμικού μετώπου μπορεί να αποκλειστεί στο μέλλον. Αυτό το μέτωπο δε θέλουν σε καμία περίπτωση οι Αμερικάνοι. Είναι όμως ικανοί να επιβάλλουν την δύναμη τους σε μια περιοχή φιλική ως προς αυτούς, ή θα δημιουργήσουν κι εκεί ένα ακόμα αντιαμερικανικό μέτωπο; Αρκεί να σκεφτεί κανείς πώς θα δει ο κούρδικος λαός που μέχρι σήμερα τους πιστεύει ότι θα του λύσουν το πρόβλημά του, αμερικάνικες βόμβες να σκοτώνουν αμάχους στα χωριά του ιρακινού Κουρδιστάν. Γιατί μια επιχείρηση κατά του ΡΚΚ από τους Αμερικάνους θα πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι δε θα χτυπήσει μόνο το ΡΚΚ.

Μπροστά γκρεμός και πίσω ρέμα που λέει και η λαϊκή παροιμία, μόνο που για τους Αμερικάνους αποδεικνύεται ιδιαίτερα οδυνηρή.

■ Αφγανιστάν Πολυήμερη απεργία πείνας κρατουμένων Ταλιμπάν

Ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση

Το Ασφαλιστικό έχει ανοίξει. Ανεξάρτητα από την έκταση που θα πάρει η επίθεση Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΑΣΗ, πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Από το 1990 που άνοιξε το θέμα, οι κυβερνήσεις ακολουθούν μια στρατηγική: πάρε κάθε φορά αυτό που μπορείς να πάρεις και συνέχισε. Το είπε καθαρά και ο Αλογοσκούφης: το Ασφαλιστικό δεν είναι υπόθεση μιας κυβέρνησης. Θα συνεχιστεί και από τις επόμενες.

Στις συνθήκες που διαμορφώνονται, κομβικό ζήτημα είναι όχι η στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας έναντι της αντιασφαλιστικής επίθεσης, αλλά η στάση του εργατικού κινήματος έναντι της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Θα μπορέσει το εργατικό κίνημα να υπερφαλαγγίσει αυτή την 5η φάλαγγα του κεφάλαιου μέσα στις γραμμές του ή θα της αφίσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, αποδεχόμενο την εκπροσώπησή του απ' αυτή; Ιδού το κρίσιμο ερώτημα της περιόδου που διανύουμε, από το οποίο πηγάζει ένα άλλο ερώτημα: ποια είναι τα καθήκοντα του μειοψηφικού ταξικού ρεύματος σ' αυτό το θέμα;

Η πείρα του παρελθόντος πρέπει ν' αποτελέσει οδηγό μας. Αντί να παρακολουθούμε τα τσαλιμάκια της γραφειοκρατίας (η οποία και συλλαλητήρια θα κάνει και 24ωρη απεργία θα κάνει και κάποια στιγμή θ' αποχωρίσει από το «διάλογο»), θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την πείρα του παρελθόντος, για να γίνει κατανοπότος σε όσο περισσότερους εργαζόμενους γίνεται ο πραγματικός ρόλος των «αστών με εργατική φορεσία». Μόνο έτσι μπορούν να δημιουργηθούν όροι υπέρβασης του γραφειοκρατικού ελέγχου, όροι ταξικής άμυνας και - γιατί όχι! - ταξικής αντεπίθεσης.

Νομίζουμε πως το σύνθημα «ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση» είναι αυτή την περίοδο πιο επίκαιρο από ποτέ. Γιατί φεύγει από τα όρια ενός γενικού συνθήματος και αποκτά ΕΙΔΙΚΟ χαρακτήρα. Συγκεκριμένοποιείται. Οι διάσπαρτες ταξικές δυνάμεις πρέπει να συντονιστούν, να δράσουν ενιαία, με στόχο: να ενημερώσουν τους εργαζόμενους γι' αυτό που έρχεται και να τους καλέσουν σε ΔΡΑΣΗ ενάντια σ' αυτό που έρχεται. Ταυτόχρονα, να τους αποδείξουν ότι πρέπει να βάλουν στη μπάντα τις πουλημένες γραφειοκρατικές πυγεσίες, γιατί θα πουλήσουν και αυτόν τον αγώνα.

Τα σημειώνουμε όλ' αυτά, γιατί βλέπουμε και πάλι να αναπτύσσεται η γνωστή ιδιόμορφη θεσμολαγνεία στους κόλπους του ταξικού κινήματος, ιδιόμορφη, γιατί προγραμματικά «πατάει» σε ταξική βάση (με όλες τις παρατηρήσεις ή τις διαφωνίες που μπορεί να έχει κανείς σε επιμέρους ζητήματα) και θεσμολάγνα, γιατί έχει ως χώρο αναφοράς «τα συνδικάτα». Αντί το μειοψηφικό ταξικό ρεύμα, που δεν είναι δια και στα καλύτερά του από οργανωτική άποψη, να ξεχυθεί για να ενημερώσει, να προειδοποιήσει, να ξεσποκώσει, να οργανώσει, καλείται και πάλι να δράσει σαν αριστερός μαϊντανός.

KONTRA

Προς την 11η Νοέμβρη...

■ Αναξιόπιστη

Από την προπερασμένη εβδομάδα φιλοκυβερνητική εφημερίδα («Ελεύθερος Τύπος») επέμενε ότι η αναλογιστική μελέτη του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας (ΔΓΕ) έχει παραδοθεί στην κυβέρνηση. Η κυβέρνηση, όμως (και ο Μαγγίνας και ο Ρουσόπουλος) διέψευδε την είδηση, μολονότι ήταν φανερό (από τα αποσπάσματα που δημοσίευε), ότι η εφημερίδα είχε στα χέρια της τουλάχιστον τα βασικά σημεία.

Την Πέμπτη 18 Οκτωβρη έγινε στη Βουλή η πρώτη του «διαλόγου» για το Ασφαλιστικό. Η κυβέρνηση δήλωσε και πάλι ότι δεν έχει λάβει ακόμα τη μελέτη του ΔΓΕ. Το ΠΑΣΟΚ αποχώρησε, δηλώνοντας ότι δε μπορεί να συζητήσει χωρίς αναλογιστική μελέτη. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ) παρέμεινε, δηλώνοντας ότι την επόμενη φορά δε θα συμμετάσχει, αν δεν έχει κατατεθεί αναλογιστική μελέτη.

Την Παρασκευή το απόγευμα (όταν δηλαδή οι εφημερίδες είχαν κλείσι, ενώ οι συντάκτες των τηλεοπτικών δελτίων ούτε διαγωνίως δεν προλάβαιναν να διαβάσουν το πικνογραμμένο κείμενο των 30 σελίδων με τους πολλούς πίνακες), η μελέτη του ΔΓΕ έφτασε σε όλα τα ΜΜΕ (το λέμε με σιγουριά, γιατί τότε έφτασε και σε μας). Και μόνο αυτός ο χειρισμός δια έφτανε για να χαρακτηριστεί η κυβέρνηση εντελώς αναξιόπιστη. Κυβέρνηση μπλοφαδόρων και παγιδευτών.

■ Απαθείς θεατές

Καινούργιο τρομο-δέαμα βρήκαν τα ΜΜΕ. Σίγουρο σασπένς, εξασφαλισμένη η δεαματικότητα-ακροαματικότητα. Πού θα χτυπήσει η πλημμύρα; Στη Ζαχάρω, στην Αιγιάλεια ή μήπως στην Απτική; Ξεκινούν με τα δελτία της ΕΜΥ, εντοπίζουν τις περιοχές που χτυπήδηκαν το καλοκαίρι από τις πυρκαγιές κι αρχίζουν τις απευθείας συνδέσεις με τους τοπικούς ανταποκρίτες τους. Οπως τους παρακολουθείς έχεις την αίσθηση ότι στενοχωριούνται που η βροχή δεν ήταν τόσο δυνατή, που δεν πλημμύρισαν χωριά και συνοικισμοί για να 'χουν να δείχνουν. Και οι τηλεθεατές κάθονται απαθείς στην πολυμόρφη περιοχή της Αθήνας για την τύχη του αρνιού που απομακρύνεται από το μαντρί. Και έχουν δώσει πολλάκις εξετάσεις, για να έχουμε οποιαδήποτε αμφιβολία ότι η μόνη «αρχή» στην οποία παραμένουν σταδεροί είναι

■ Ποιο αντάρτικο;

Κρατάει χρόνια αυτή τη κολόνια. Και έχει πάντα το ίδιο άρωμα, σημάδι αξιοπιστίας του μαγαζιού. Για το υποτιθέμενο αντάρτικο των Βουλευτών έναντι των κομμάτων έξουσίας, λέμε, που ως υπερπαραγωγή σε μορφή σίριαλ άρχισε να παίζεται και τούτες τις μέρες. Τα διαφημιστικά τρέιλερ άρχισαν από την επαύριο των εκλογών. Ήταν βλέπετε εκείνο το μαγικό 152 που δεν σηκώνει άλλη διασχέριση. Το ρόλο τους τον ξέρουν όλοι καλά. Οι δυσαρεστημένοι βουλευτές ξέρουν ότι και να βήξουν μπορεί να δώσουν δέμα. Τα ΜΜΕ ξέρουν πως να γιγαντώνουν το βίζιμο των πικραμένων και των υπουργήσιμων. Και στο πρωδικό επιτελείο ξέρουν πως να διαχειρίζονται αυτά τα περιστατικά: μαστίγιο και καρότο είναι η διαχρονικά πετυχημένη συνταγή. Απειλή για νέες εκλογές (με λίστα) και υποσχέσεις για καλύτερη μεταχείριση στο μέλλον. Στα 33 χρόνια της μεταπολίτευσης «αντάρτικο» είχαμε πολλές φορές. Όμως, μια κυβέρνηση έπεσε. Αυτή του Μητσοτάκη το 1993. Επεισ οι ειδικές συνδήσεις και επειδή η πτώση της θα γεννούσε ένα καινούργιο κόμμα, την αλήστου μνήμης ΠΟΛΑ του Σαμαρά. Εκείνες οι συνδήσεις, όμως, κάθε άλλο παρά το συνηδισμένο «αντάρτικο» δύμιζαν. Γι' αυτό μη δίνετε καμιά σημασία σε όλη αυτή τη φιλολογία που έχει στο κέντρο της πότε τον Μανώλη, πότε τον Πολύδωρα και πότε κάποιους άλλους. Ολοι αυτοί δυμούνται πολύ καλά τη φράση του Αθέωρωφ για την τύχη του αρνιού που απομακρύνεται από το μαντρί. Και έχουν δώσει πολλάκις εξετάσεις, για να έχουμε οποιαδήποτε αμφιβολία ότι η μόνη «αρχή» στην οποία παραμένουν σταδεροί είναι

η εξασφάλιση της πολιτικής τους καριέρας. Οσοι τρέφουν ελπίδες ότι το «αντάρτικο» της λεγόμενης λαϊκής δεξιάς διετούργησε ως ανασχετικός φραγμός στη νεοφιλελεύθερη επέλαση της κυβέρνησης είναι βαδιά νυχτωμένοι.

■ Γιώργος ή Γιωργάκης:

Τώρα που πήρε φόρα δεν κρατιέται. Σε κάθε συνέντευξη ή δημόσια εμφάνισή του ανεβάζει τους τόνους κατά της κυβέρνησης Σημίτη. Και τι δεν είπε στην τελευταία συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»: «Μας ένοιαζε το πάπλωμα και όχι το δημόσιο καλό», γίναμε «έρματα στα μεγάλα συμφέροντα», «εγίζαμε αποκοπεί από την κοινωνία» και πάει λέγοντας. Οταν ρωτήθηκε ευλόγως τι έκανε αυτός ως υπουργός όλ' αυτά τα χρόνια, είχε έτοιμη την

■ Προπαγανδιστής της ιδιωτικής ασφάλισης

«Διαπηρούμε τα τρία επίπεδα, τα οποία βασίζονται στην τριμερή, διμερή και ελεύθερη χρηματοδότηση. Ο συνδυασμός των τριών επιπέδων, αμβλύνει τις στρεβλώσεις, ενιβάλλει στη βιωσιμότητα του Συστήματος» (Β. Μαγγίνας ομιλία στην ΚΕ της ΝΔ, 20.10.07).

Οταν ο αρμόδιος για την κοινωνική ασφάλιση υπουργός αναγρεύει την ιδιωτική ασφάλιση (την αποκαλεί μάλιστα ντροπαλά «ελεύθερη χρηματοδότηση») σε πυλώνα του συστήματος, ισότιμο με τους άλλους δύο (κύρια και επικουρική σύνταξη), υπογραμμίζοντας ότι αυτή «αμβλύνει τις στρεβλώσεις», απλούδιωση της κύριας και επικουρικής σύνταξης, προϊδεάζει για την παραπέρα εξαπάτηση.

ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΗ «ΜΕΛΕΤΗ» ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ενα χρυσοπληρωμένο προπαγανδιστικό κωλόχαρτο είναι η Αναλογιστική «Μελέτη» του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας (ΔΓΕ), που δόθηκε στη δημοσιότητα από τον Μαγγίνα την 19 Οκτώβρη.

Κωλόχαρτο γιατί δεν έχει ήνοι επιστημοσύνης, αφού στηρίζεται σε αυθαίρετες παραδοχές και σε παραδοχές ψεύτικες, με στόχο να βγάλει συγκεκριμένα συμπεράσματα και όχι να αποτυπώσει την υπάρχουσα κατάσταση και τις προοπτικές της. Στις διπλανές στήλες το αποδεικνύουμε αυτό με στοιχεία που είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση.

Χρυσοπληρωμένο, γιατί παραγγέλθηκε από το ελληνικό κράτος. Από την περιβόρτη Εθνική Αναλογιστική Αρχή, συγκεκριμένα, η οποία προφανώς είναι αναλογιστική μόνο κατ' ευφημισμόν, αφού δε μπορεί να κάνει ούτε τέτοιες μελέτες του ποδαριού. Ή μήπως μπορεί, αλλά επιλέχτηκε η λύση του ΔΓΕ, για να «χει η προπογάνδα μεγαλύτερο κύρος». Αυτή είναι η επιεικέστερη σκέψη που μπορούμε να κάνουμε, γιατί νομιμοποιούμαστε να σκεφτούμε πως η ανάθεση «βρομάει» μίζες και τα συναφή. Απαιτούμε, πάντως, να μάθουμε πόσο κόστισε στο φορολογούμενο εργαζόμενο αυτό το κωλόχαρτο.

Προπαγανδιστικό, γιατί μόνο αυτή τη σκοπιμότητα μπορεί να υπηρετήσει. Ακόμα και ένας αδιάς περί τα ασφαλιστικά μπορεί με ένα απλό ξεφύλλισμα του 21σελίδου «Προκαταρκτικού τεχνικού σημειώματος» με τα «Αποτελέσματα αναλογιστικών προβλέψεων των εθνικών συνταξιοδοτικών σχημάτων του ΙΚΑ και του ΟΓΑ της 31ης Δεκεμβρίου 2005», όπως πιλοφορείται, να εντοπίσει τις κραυγαλέες ανακολουθίες του και τα χονδροειδή ψέματα, που το καθιστούν άχρηστο ακόμα και ως βάση συζήτησης.

Μόνο που η προπαγανδιστική επιχείρηση που στήθηκε αποδείχτηκε τζούφια για την κυβέρνηση. Μετατράπηκε σε μπούμερανγκ. Εγινε προπαγανδιστικό όπλο στα χέρια των απατεώνων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Θα δούμε στις διπλανές στήλες το πώς και το γιατί. Με μια απλή πρόσθεση της θεσμοθετημένης επίσιας κρατικής επιχορήγησης (1% του ΑΕΠ), την οποία δεν περιλαμβάνουν οι αναλογιστές του ΔΓΕ, βγαίνει το συμπέρασμα ότι μέχρι το 2040-45 το ΙΚΑ δεν πρόκειται ν' αντιμετωπίσει πρόβλημα. Αυτό ακριβώς έκαναν οι απατεώνες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ακολουθώντας την ίδια αντιεπιπτημονική και παραπειστική μεθοδολογία των αυθαίρετων και ψεύτικων παραδοχών (θα τη δούμε αναλυτικά).

Οπως θα αποδείξουμε, αυτό το συμπέρασμα δεν ισχύει, όμως η κυβέρνηση δε μπορεί να βγει και να το πει, αφού αυτή παρήγγειλε τη μελέτη και το κράτος την πλήρωσε. Το κυβερνητικό επιπτελείο διαπιστώσε ότι την πάτησε, ότι προπαγάνδα και τελικά προπαγάνδα κάνει η ΓΣΕΕ. Εποι, από το Μαξίμου δόθηκε εντολή να υποβαθμιστεί η μελέτη. Να την κάνουν γαργάρα. Ο Μαγγίνας δήλωσε: «Είναι αυτονότο ότι προτάσεις, μελέτες και διαπιστώσεις προσώπων, φορέων ή οργανισμών, συνιστούν στοιχεία προς συνεκτίμηση, χωρίς βεβαίως να απηχύνουν τις κυβερνητικές προθέσεις! Δηλαδή, πληρώσαμε για να πάρουμε μια μελέτη προς... συνεκτίμηση. Ο Ρουσόπουλος, όταν ρωτήθηκε σχετικά, αρχικά παρέπεμψε στη δήλωση Μαγγίνα (την είχε μπροστά του, περιμένοντας την ερώτηση) και στη συνέχεια προχώρησε στην υπονόμευση. Ο δημοσιογράφος που ρώτησε (Π. Κακαλής) χαρακτήρισε τη μελέτη «για τα σκουπίδια» και ο Ρουσόπουλος όχι μόνο δεν διαφοροποιήθηκε από τον σκληρό αυτό χαρακτηρισμό, όπως θα έκανε σε κάθε άλλη περίπτωση (δεν αφήνει ούτε λέξη να πέσει κάτω), αλλά εμμέσως πληγ σαφώς συμφώνησε και επαύξησε: «Συνεκτιμούνται όλα. Για τη μελέτη, όπως θυμάστε, δεν βγίκε το Υπουργείο να πανηγυρίσει ότι περιμένει μια μελέτη ή έρχεται μια μελέτη. Μια σειρά από δημοσιεύματα έγραφαν γ' αυτή τη μελέτη. Ερωτώμενος και εγώ και άλλοι υπουργοί της κυβέρνησης και ο αναπληρωτής μου όταν έλειψα στο εξωτερικό, για το πότε θα έρθει αυτή η μελέτη, τι γίνεται γ' αυτή τη μελέτη. Η κυβέρνηση δεν έδειξε καμία «τρεμούρα» γ' αυτή τη μελέτη. Μάλλον τα δημοσιεύματα είναι εκείνα τα οποία την ανέβασαν σε κάποια ύψη, που αντιλαμβάνομαι ότι σας οδηγούν στο συμπέρασμα αυτό που εμπειρίζει η ερώτηση σας»!!!

Να γιατί η κυβέρνηση έκρυψε τη μελέτη τουλάχιστον επί ένα δεκαήμερο και την έδωσε στη δημοσιότητα όταν δε μπορούσε να κάνει αλλιώς. Από την εξέλιξη αποδεικνύεται ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που έχει «άκρες» στη Γενεύη (έδρα του ΔΓΕ), γνώριζε το περιεχόμενο της μελέτης και γ' αυτό ζητούσε επιμόνως να δημοσιοποιηθεί και δήλωνε ότι «διάλογο» θα κάνει μόνο όταν υπάρξει στο τραπέζι αναλογιστική μελέτη. Γιατί την «πάτησε» η κυβέρνηση δεν το γνωρίζουμε, ούτε μπορούμε να το εκτιμήσουμε (η σεναριολογία περί «δακτύλων» δεν μας αρέσει).

Πέρα απ' αυτό, όμως, εκείνο που έχει σημασία είναι πως (και) μ' αυτή τη μελέτη επιχειρείται (κυρίως από πλευράς συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας) ο εγκλωβισμός των εργαζόμενων σε μια αδιεξοδή, μη ταξική, αντιδραστική λογική για την Ασφάλιση.

Χρυσοπληρωμένο

■ Προκάτ συμπέρασμα

Μια αναλογιστική μελέτη (υποτίθεται ότι) είναι μια προβολή στο μέλλον των βασικών χρηματοοικονομικών μελετών ενός ασφαλιστικού οργανισμού. Επί τη βάση ενός μαθηματικού μοντέλου, όχι ιδιαίτερα σύνθετου, προβλέπεται πως θα εξελιχθούν τα έσοδα και οι δαπάνες του στη χρονική περίοδο για την οποία γίνεται η μελέτη. Φυσικά, οι προβλέψεις γίνονται με βάση ορισμένες παραδοχές. Ορισμένες απ' αυτές είναι προγματικές (π.χ. ποια είναι η ακριβής κατάσταση του ασφαλιστικού οργανισμού τη σημειώση που έχειναν η μελέτη), ενώ και οι υπόλοιπες πρέπει να είναι ρεαλιστικές. Δηλαδή, να στηρίζονται σε επιστημονικές προβλέψεις ως προς την οικονομική και κοινωνική κίνηση και όχι σε αυθαίρετους αριθμούς. Οταν συμβαίνει το πρώτο, τότε τα περιθώρια σφάλματος είναι σχετικά στενά. Οταν συμβαίνει το δεύτερο, δεν έχουμε αναλογιστική μελέτη, αλλά ένα μπολαμούτι που σκοπό έχει να είναι «αποδείξει» προκάτ συμπέρασματα.

Και στην πρώτη περίπτωση, όμως, όταν η μελέτη στηρίζεται σε προγματικά δεδομένα και σε ρεαλιστικές προβλέψεις, όσο μεγαλύτερο είναι το χρονικό διάστημα της προβολής (στη «μελέτη» του ΔΓΕ το διάστημα είναι 50 χρόνια!) τόσο μεγαλύτερη είναι η αβεβαιότητα των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από το μαθηματικό μοντέλο. Αυτό το σημειώνουν και οι αναλογιστές του ΔΓΕ, γράφοντας στην εισαγωγή: «Είναι σημαντικό να έχει κανείς υπόψη του τον εγγενή υψηλό βαθμό αβεβαιότητας όταν η προβολή αφορά στο μακροχρόνιο ορίζοντα των παροχών του εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος που σε αυτή την περίπτωση είναι 50 έτη. Κάπι τέτοιο είναι ο αναπόφευκτο σε κάθε αναλογιστική αξιολόγηση συνταξιοδοτικού συστήματος. Η ευαισθησία των χρηματοοικονομικών αποτελεσμάτων στις διακυμάνσεις της κάθε μεταβλητής και στο σύνολο θα πρέπει να ληφθεί υπόψη». Επειδή έρουν πολύ καλά ότι το περιεχόμενο της «μελέτης» τους θα αμφισβητηθεί, σπεύδουν να κρατήσουν πιστή και να μας παραπέμψουν στο μέλλον: «Το παρόν προκαταρκτικό τεχνικό σημείωμα δεν υπεισέρχεται στο πλήρες επίπεδο των λεπτομερειών καθώς η ανάλυση ευαισθησίας θα παρουσιασθεί στο τελικό τεχνικό σημείωμα το οποίο αναμένεται να παραδοθεί στα τέλη Νοεμβρίου του 2007».

Αυθόρμητα γεννιέται το ερώτημα: αφού αυτό το «προκαταρκτικό τεχνικό σημείωμα» δεν παίρνει υπόψη του σημαντικές λεπτομέρειες, οι οποίες θα περιλαμβάνονται στο «τελικό τεχνικό σημείωμα», γιατί το έφτιαξαν; Ποιος τους πίεσε; Τόσο σημαντικό ήταν το διμήνιο Οκτώβρη-Νοέμβρη, ώστε να βάλουν το «επιστημονικό τους κύρος» σε δοκιμασία, δίνοντας ένα προκαταρκτικό σημείωμα με αιστάθμητες όλες τις μεταβλητές στις οποίες στηρίζεται το πέρασμα. Τελικά, ποιος είναι ο ρόλος τους; Επιστήμονες αναλογιστές ή όργανα προπαγάνδας του εκάστοτε πελάτη;

Το πιο σημαντικό: αφού το προσχέδιο δεν περιλαμβάνει την εκτίμηση αβεβαιότητας στηρίζεται σε τόσα στέρεα συμπέρασματα, όπως αυτό που αναφέρουν στη σελίδα 12, που αποτελεί και το βασικό τους συμπέρασμα για το ΙΚΑ;

«Αν δε ληφθούν μέτρα ώστε να αυξηθούν οι πηγές εσόδων του ΙΚΑ ή να μειωθούν οι δαπάνες παροχών του, η οικονομική βιωσιμότητα του ΙΚΑ θα συνεχίσει να χειροτερεύει στηματικά στο μέλλον».

Αυτό το συμπέρασμα τους είπε ο πελάτης (η ελληνική κυβέρνηση) να βγάλουν, αυτό έβγαλαν.

Η περίπτωση της «μελέτης» του ΔΓΕ επιβεβαίωνε για μια αικόμη φορά, ότι οι αναλογιστικές μελέτες δεν είναι επιστημονικά εργαλεία, αλλά εργαλεία σκοπιμότητας. Εργαλεία άσκησης πολιτικής από τις κυβερνήσεις (και όχι μόνο). Επειδή το πεδίο αβεβαιότητας είναι πολύ μεγάλο, το εκμεταλλεύονται και αυθαίρετον, προκειμένου να βγάλουν τα συμπέρασμα που θέλουν, να χειραγωγήσουν συνειδήσεις, να παραλύσουν αντιδράσεις και ν

κωλόχαρτο

2007: 198.219 (209.268)

2008: 206.957 (223.917)

Οπως βλέπουμε, στις τέσσερις πρώτες χρονίες παίρνουν ως παραδοχή ένα αυθαίρετα υποεκτιμημένο ΑΕΠ (η υποεκτίμηση κυμαίνεται μεταξύ 3,6% και 7,6% του προγραμματικού ΑΕΠ). Πού τα βρήκαν αυτά τα νούμερα; Δεν υπάρχουν πουθενά. Απλά, έκαναν υποεκτίμηση του ΑΕΠ, γιατί αυτό τους βρίλευε στα συμπεράσματα που ήθελαν να βγάλουν. Ετοι, δείχνουν μεγαλύτερο το ποσοστό των δαπανών του ΙΚΑ και μεγαλύτερο το ελλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Σημειώνουμε ότι οι τιμές του προγραμματικού ΑΕΠ που παραβέτουμε είναι οι πραλίες. Δεν υπολογίσαμε, δηλαδή, την κατά 9,6% αύξησή του (με βάση το 2000), που συμφώνησε πρόσφατα η κυβέρνηση με τη Eurostat, διότι προφανώς αυτή η αναθεώρηση δεν ήταν σε γνώση των αναλογιστών του ΔΓΕ, όταν έκαναν τη «μελέτη» τους. Αν συντολογίσουμε και αυτή την αύξηση, τότε η υποεκτίμηση του ΑΕΠ, βάσει της οποίας γίνονται όλοι οι υπολογισμοί, είναι μεγαλύτερη.

Η πρώτη φευτιά, όπως βλέπουμε, είναι αναμφισβήτητη και είναι η πιο χοντροκομένη απ' όλες. Εδώ έχουμε φευτιά και λαθροχειρία στα ίσια και όχι κουτοπονηριά, όπως στην περίπτωση του μη συνυπολογισμού της κρατικής επιχορήγησης, που την αναφέρουν τουλάχιστον στη σημεώση. Και μόνο αυτή η λαθροχειρία είναι αρκετή για να χαρακτηρίσει την ποιότητα αυτής της «μελέτης», όμως εμείς θα επιμείνουμε παρουσιάζοντας και

άλλες ανάλογου «κάλλους» φευτιές και λαθροχειρίες.

Ο βασικότερος ίσως παράγοντας σε μια αναλογιστική μελέτη, αυτός που καθορίζει τα έσοδα, είναι ο αριθμός των ασφαλισμένων. Ο υπολογισμός του εμπειρίζει τη μεγαλύτερη αβεβαιότητα, γιατί δε μπορεί να ξέρεις πώς θα είναι η οικονομική κατάσταση μετά από δεκαετίες, σε τι επίπεδα θα κυμαίνεται η ανεργία, πόση θα είναι η μερική απασχόληση κλπ. Προσπαθείς να κάνεις κάποιες ρεαλιστικές παραδοχές, με βάση τις οικονομικές εκτιμήσεις. Ομως, οι «μελετητές» του ΔΓΕ ξεκινούν με «μαϊμουδισμένες» παραδοχές, που ακφορούν έτη για τα οποία ο αριθμός των ασφαλισμένων είναι δεδομένος! Δηλαδή, παραποιούν τα στοιχεία που είναι στανταρισμένα! Δεν αυθαιρετούν, αλλά φεύδονται! Καταλαβαίνετε τι κάνουν στον τομέα των προβλέψεων για το μέλλον, σε τι επίπεδα φτάνει η αυθαιρεσία τους.

Ποια είναι η πηγή για να αντλήσει κάποιος ασφαλή πληροφόρηση για τον αριθμό των ασφαλισμένων; Είναι η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ, η οποία επεξεργάζεται κάθε μήνα τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις (ΑΠΔ) που καταθέτουν οι εργοδότες. Η υπηρεσία αυτή επεξεργάζεται το 94% με 96% των ΑΠΔ (το ποσοστό χρόνο με το χρόνο βελτιώνεται και ενδεχομένως ήδη να έχουν φτάσει στο 100%) και δημοσιεύει τα στοιχεία με καθυστέρηση περίπου ενός έτους. Δηλαδή, ο αριθμός ασφαλισμένων που υπολογίζει διαφέρει γύρω στο 4-6% από τον ακριβή, απόλυτο αριθμό, ο οποίος μπορεί

να βρεθεί με μια απλή αριθμητική πράξη.

Οι αναλογιστές του ΔΓΕ, όμως, ακολουθώντας προφανώς το παράδειγμα των συναδελφών τους της ΓΣΕΕ, αντλούν στοιχεία από τη Διεύθυνση Πληροφορικής του ΙΚΑ, που δεν κάνει ακριβή αποτύπωση των ασφαλισμένων με βάση τις ΑΠΔ, αλλά μετράει απλά όσους ασφαλίστηκαν, ακόμα και αν ασφαλίστηκαν για μία μόνο μέρα. Ενώ, δηλαδή, υπάρχει υπηρεσία που δίνει στανταρισμένους αριθμούς, αυτοί προτιμούν μια άλλη πηγή, που έχει άλλη αποστολή και που τα στοιχεία της δεν είναι αναλογιστικά αξιοποιήσιμα.

Ας δούμε, λοιπόν, πώς φουσκώνουν τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ (σε παρένθεση ο αριθμός που δίνει η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ, τον οποίο έχουμε αναγάγει στο 100%).

Ασφαλισμένοι ΙΚΑ

2005: 2.355.971 (1.932.516)

2006: 2.397.875 (2.010.446)

Μιλάμε για διαφορές 400.000 ατόμων (το ένα τέταρτο του συνόλου των ασφαλισμένων), όχι για τίποτα ψιλοδιαφορές. Και βέβαια, ένας σκέτος αριθμός ασφαλισμένων δε λέει τίποτα. Πρέπει να υπολογίσει κανείς τον αριθμό των ημερομισθίων που γίνονται, γιατί δεν κάνουν άλλοι οι ασφαλισμένοι 300 ημερομίσθια το χρόνο. Υπάρχει η λεγόμενη κινητικότητα (απολύσεις και προσλήψεις στη διάρκεια του χρόνου), υπάρχουν οι μετανάστες (περίπου 270.000 άτομα), η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων βάζει μόνο τα 180 ένσημα που απαιτούνται για να πάρουν την άδεια παραμονής, υπάρχουν οι οικοδόμοι (περίπου 180.000 άτομα) που άμα κάνουν 200 μεροκάματα μια χρονιά κερνώντας ταβέρνα και, βέβαια, υπάρχουν οι μερικώς απασχολούμενοι, ο αριθμός των οποίων συνέχεια αυξάνεται. Αυτοί τους τσουβαλιάζουν όλους και μάλιστα αυξάνονται τον αριθμό τους κατά 25% από τον προγραμματικό. Χωρίς καν να λογαριάσουμε το γεγονός ότι από τους εργοδότες δεν καταβάλλεται το σύνολο των δηλωνόμενων με τις ΑΠΔ εισφορών (εισφοροδιαφεύγουν).

Η πλάκα ξέρετε ποια είναι; Οτι ενώ παραφου-

να βρέθει με μια απλή αριθμητική πράξη. Οι αναλογιστές του ΔΓΕ, όμως, ακολουθώντας προφανώς το παράδειγμα των συναδελφών τους της ΓΣΕΕ, αντλούν στοιχεία από τη Διεύθυνση Πληροφορικής του ΙΚΑ, που δεν κάνει ακριβή αποτύπωση των ασφαλισμένων με βάση τις ΑΠΔ, αλλά μετράει απλά όσους ασφαλίστηκαν, ακόμα και αν ασφαλίστηκαν για μία μόνο μέρα. Ενώ, δηλαδή, υπάρχει υπηρεσία που δίνει στανταρισμένους αριθμούς, αυτοί προτιμούν μια άλλη πηγή, που έχει άλλη αποστολή και που τα στοιχεία της δεν είναι αναλογιστικά αξιοποιήσιμα.

Έσοδα από εισφορές ΙΚΑ σε εκατ. ευρώ

2005: 5.355 (8.235)

2006: 5.705 (9.353)

2007: 6.085 (9.994)

Η ίδια «τρελή» κατάσταση εμφανίζεται και στον τομέα των δαπανών, όπως φαίνεται από τον επόμενο συγκριτικό πίνακα (σε παρένθεση οι δαπάνες που αποτυπώνονται στον ισολογισμό του 2005 και τους προϋπολογισμούς του 2006 και του 2007 του ΙΚΑ).

Δαπάνες ΙΚΑ σε εκατ. ευρώ

2005: 6.691 (10.469)

2006: 7.098 (11.040)

2007: 7.532 (11.740)

Μπορούμε να παραθέσουμε και άλλους τέτοιους συγκριτικούς πίνακες για άλλες παραμέτρους (π.χ. αριθμός συνταξιούχων, μέση σύνταξη κ.ά.), όμως δεν έχει σημασία. Φαίνεται καθαρά ότι έχουμε να κάνουμε με μια μελέτη του κάλου. Οταν για χρονιές που υπάρχουν στανταρισμένα στοιχεία από το ίδιο το ΙΚΑ (2005 έως 2007) οι «μελετητές» του ΔΓΕ κάνουν τόσο χοντρές λαθροχειρίες, παραποτώντας εντελώς τα προγραμματικά στοιχεία και βάζοντας στη θέση τους δικούς τους αυθαίρετους αριθμούς, επιλεγμένους σκόπιμα, φανταστείτε πόση αξία έχουν οι προβολές που κάνουν για τα επόμενα 50 χρόνια. Αλλωστε, αυτές οι προβολές προκύπτουν από αυθαίρετους υπολογισμούς πάνω σε μια παραποτιμένη αφετηρία. Οταν «μαϊμουδισμένη» την αρχή, ακόμα και σωστό μαθηματικό μοντέλο να εφαρμόσεις, «μαϊμουδισμένη» θα είναι ολόκληρη η αλυσίδα, μέχρι το τέλος.

Προπαγάνδα απάτης από τη ΓΣΕΕ

Δεν πρόλαβε να δοθεί στη δημοσιότητα η «μελέτη» του ΔΓΕ και η ΓΣΕΕ έσπευσε να βγάλει πανηγυρική ανακοίνωση: **δικαιωθήκαμε.** Η σχετική ανακοίνωση βγήκε κυριακάτικα (για να δώσει υλικό στις εφημερίδες της Δευτέρας) και επειδή κάνει κριτική προσέγγιση στη «μελέτη» του ΔΓΕ σημαίνει ότι οι συντάκτες της ανακοίνωσης τη μελέτησαν. Άλλωστε, για κάποιον εξικειώμενο με τα ζητήματα αυτά (όπως είναι οι φελετητές του INE/ΓΣΕΕ), αφούντων τρεις-τέσσερις ώρες για να βρει ολές τις «μαϊμουδιές» του ΔΓΕ. Ομως, η ΓΣΕΕ δεν κάνει λόγο για «μαϊμουδιές». Γιατί; Γιατί μερικές από αυτές τις «μαϊμουδιές» έχουν γίνει και στην αναλογιστική μελέτη του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, με κορυφαία αυτή την «φουσκώματος» του αριθμού των ασφαλισμένων του ΙΚΑ. Εκείνο που κατά βάση έκανε η ΓΣΕΕ ήταν να προσθέσει το 1% του ΑΕΠ ετησίως στον σχετικό πίνακα των «μελετητών» του ΔΓΕ και να καταλήξει στο (αυτονότο) συμπέρασμα: Μέχρι το 2040-45 δεν προκύπτει έλλειμμα, άρα δικαιωνόμαστε.

Το ερώτημα που προκύπτει ευθύς εξαρχής είναι κρίσιμο: μια μελέτη που είναι εξόφθαλμα του κώλου, που στηρίζεται σε φευτιές και αυθαιρεσίες, δεν πρέπει

να καταγγελθεί ως τέτοια; Επειδή αυτή η μελέτη δεν βολεύει την κυβερνητική προπαγάνδα, θα πρέπει να την υιοθετήσουν οι εργαζόμενοι κι ας ξέρουν ότι είναι εξ ολοκλήρου φευτική, κυριολεκτικά για τα σκουπίδια;

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν ανάγκη από «μαϊμουδισμένα» στοιχεία. Οι εργαζόμενοι πρέπει να ξέρουν την αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ότι το ΙΚΑ είναι «στον άσο». Πρέπει να την ξ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
(1902/90 και 2084/92), που τετούκοφαν καίρια τα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Ας δούμε, όμως, αναλυτικά την απατηλή προπαγάνδα που έκινησε η ΓΣΕΕ (σαν έτοιμη από καιρό, ακρού είχε ενημέρωση) με βάση τη «μελέτη» του ΔΓΕ.

«*Επιβεβαιώνονται απολύτως, οι εκτιμήσεις και προβλέψεις της αναλογιστικής μελέτης, για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, σύμφωνα με τις οποίες δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα οικονομικής βιωσιμότητας του ίδρυματος, για τα προσεχή 30 και πλέον χρόνια, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι το κράτος θα εξοφλεί με συνέπεια τις νομοθετημένες ετήσιες οικονομικές υποχρεώσεις του και ότι, θα σταματήσει η πολιτική ενθάρρυνσης της εισφοροδιαφυγής με την παροχή επήσιων διευκολύνσεων υπέρ των εργοδοτών που παραβάζουν το νόμο εισφοροδιαφυγής και υπονομεύουν την βιωσιμότητα του συστήματος» (σελ. 47-48).*

Ολες αυτές οι επισημάνσεις, πάντα σύμφωνα με τους μελετητές του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, οδηγούν σε ένα βασικό συμπέρασμα και μια πρόταση. **Το συμπέρασμα:** «Καθίσταται συνεπώς σαφές, ότι το σύστημα πάσχει από εγγενή, πλέον, έντονη παθογένεια που δημιουργήθηκε, βασικάς από την κατασπατάληση των αποθεματικών του, με υπαιτίο της του ίδιου του κράτους... Οποιαδήποτε προσπάθεια οριστικής διευθέτησης της υφιστάμενης αδυναμίας του συστήματος προϋποθέτει την άρση της αδυναμίας του 4ου μέρους του 2ου σκέλους του προαναρεομένου μιθηματικού τύπου», δηλαδή το 1% του ΑΕΠ, γιατί αυτό είναι νομοθετιμένο, «δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα οικονομικής βιωσιμότητας του ίδρυματος, για τα προσεχή 30 και πλέον χρόνια! Δηλαδή, με 1%, ξεπερνάμε κατά πολύ όχι μόνο το 2032, αλλά και το 2037!!! Αυτό δεν είναι δικό μας συμπέρασμα. Το λένε ευθέως σε άλλο σημείο της ιδιαίς ανακοίνωσης της ΓΣΕΕ: «Από την επενδυτική αξιοποίηση των επήσιων πλεονασμάτων θα έχει σχηματισθεί, κατά το έτος 2025, ένα τεράστιο αποθεματικό που θα καταστήσει δυνατή τη συμψηφιστική εξουδετέρωση των επήσιων ελλειμμάτων μέχρι και την περίοδο 2040-2045!!!»

Κάνουν και ένα άλλο σάλτο. Ενώ, στη «μελέτη» του 2005 δεν βάζουν αίτημα αύξησης των συντάξεων, αλλά μόνο μη χειροτέρευσή τους (σελ. 56), τώρα... διαπιστώνουν ξαφνικά ότι το ΙΚΑ... έγινε πλούσιο και ζητούν: «Με βάση τα στοιχεία της μελέτης, αναδεικνύεται, πλέον, ότι, η οικονομική κατάσταση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ παρέχει τη δυνατότητα βελτίωσης των κατώτερων και των μέσων συντάξεων που παρέχει το ΙΚΑ». (σελ. 58).

Ας συνοψίσουμε, γιατί ενδεχομένως να κουραστήκατε με τη στρυφνή τεχνοκρατική γλώσσα. Το 2005 το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ συμπεραίνει πως το ΙΚΑ δεν έχει γιατρεία, πως το σύστημα θα συμπεριφέρεται «παραλόγο», αν δεν αποκατασταθούν τα αποθεματικά του. Βέβαια, αυτό το ίδιο «επιστημονικό» κέντρο, στη μελέτη του 2001, έβγαζε τα αντίθετα συμπεράσματα και βάσει αυτών η ΓΣΕΕ συμφώνησε να διαγραφούν δλες οι οφειλές του κράτους προς το ΙΚΑ (εν πρώτοις, να διαγραφούν τα κλεμμένα αποθεματικά) και να εισπράξει το ΙΚΑ κάποια γελοία ποσά μέσω ομολόγων. Το 2005 η ΓΣΕΕ θεωρεί πως οι εκτιμήσεις που έκανε το 2001 δεν ισχύουν (το ότι στο μεταξύ άλλαξε η κυβέρνηση είναι μια... ασήμαντη λεπτομέρεια)

και πως για να είναι βιώσιμο το ΙΚΑ μέχρι το 2032 θα πρέπει η ετήσια χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό να γίνει 2,4% του ΑΕΠ. Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε και πάλι, ότι το επίπεδο των άθλιων ασφαλιστικών πταροχών, έτσι όπως εξαθλιώθηκαν με τους αντιασφαλιστικούς νόμους, ουδόλως ενοχλεί τη ΓΣΕΕ. Δε ζητά να καταργηθεί αυτή η αθλιότητα, αλλά να μην εξαθλιωθεί περαιτέρω. Ας το αφήσουμε, όμως, αυτό.

Το 2007 έρχεται αυτή η ίδια ΓΣΕΕ και κάνει γαργάρα τη... σπουδαία αναλογιστική μελέτη της. Στήνει τρελό πανηγύρι με τη «μελέτη» του ΔΓΕ και αποφαίνεται: Αν το κράτος «εξοφλεί με συνέπεια τις νομοθετημένες επήσιες οικονομικές υποχρεώσεις του», δηλαδή το 1% του ΑΕΠ, γιατί αυτό είναι νομοθετιμένο, «δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα οικονομικής βιωσιμότητας του ίδρυματος, για τα προσεχή 30 και πλέον χρόνια! Δηλαδή, με 1%, ξεπερνάμε κατά πολύ όχι μόνο το 2032, αλλά και το 2037!!! Αυτό δεν είναι δικό μας συμπέρασμα. Το λένε ευθέως σε άλλο σημείο της ιδιαίς ανακοίνωσης της ΓΣΕΕ: «Από την επενδυτική αξιοποίηση των επήσιων πλεονασμάτων θα έχει σχηματισθεί, κατά το έτος 2025, ένα τεράστιο αποθεματικό που θα καταστήσει δυνατή τη συμψηφιστική εξουδετέρωση των επήσιων ελλειμμάτων μέχρι και την περίοδο 2040-2045!!!»

Κάνουν και ένα άλλο σάλτο. Ενώ, στη «μελέτη» του 2005 δεν βάζουν αίτημα αύξησης των συντάξεων, αλλά μόνο μη χειροτέρευσή τους (σελ. 56), τώρα... διαπιστώνουν ξαφνικά ότι το ΙΚΑ... έγινε πλούσιο και ζητούν: «Με βάση τα στοιχεία της μελέτης, αναδεικνύεται, πλέον, ότι, η οικονομική κατάσταση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ παρέχει τη δυνατότητα βελτίωσης των κατώτερων και των μέσων συντάξεων που παρέχει το ΙΚΑ». (σελ. 58).

Ας συνοψίσουμε, γιατί ενδεχομένως να κουραστήκατε με τη στρυφνή τεχνοκρατική γλώσσα. Το 2005 το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ συμπεραίνει πως το ΙΚΑ δεν έχει γιατρεία, πως το σύστημα θα συμπεριφέρεται «παραλόγο», αν δεν αποκατασταθούν τα αποθεματικά του. Βέβαια, αυτό το ίδιο «επιστημονικό» κέντρο, στη μελέτη του 2001, έβγαζε τα αντίθετα συμπεράσματα και βάσει αυτών η ΓΣΕΕ συμφώνησε να διαγραφούν δλες οι οφειλές του κράτους προς το ΙΚΑ (εν πρώτοις, να διαγραφούν τα κλεμμένα αποθεματικά) και να εισπράξει το ΙΚΑ κάποια γελοία ποσά μέσω ομολόγων. Το 2005 η ΓΣΕΕ θεωρεί πως οι εκτιμήσεις που έκανε το 2001 δεν ισχύουν (το ότι στο μεταξύ άλλαξε η κυβέρνηση είναι μια... ασήμαντη λεπτομέρεια)

■ Αυθαιρεσία με σκοπό

Γιατί του κώλου είναι και οι αναλογιστικές μελέτες του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ. Μελέτες που οι ιδι-

τούν σκοπιμότερης αναγκαστικά γίνονται μελέτες του κώλου. Αρκεί και μόνο ένα στοιχείο για να αποδειχτεί αυτό. Και το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ «φουσκώνει» τον αριθμό των ασφαλισμένων του ΙΚΑ, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που το κάνουν οι αναλογιστές του ΔΓΕ. Μάλιστα, έχουν το θράσος να το «εξηγούν» κιόλας, γράφοντας: «Έχουμε αποφύγει τη χρήση των στοιχείων που ανακοινώνει, κατά καρούς η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Τα στοιχεία αυτά δεν συμφωνούν με τα αντίστοιχα που διαθέτει η Διεύθυνση Πληροφορικής του ίδρυματος, τα οποία και έχουμε επλέξει και χρησιμοποιήσει. Με δεδομένο ότι μεταξύ των στοιχείων της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής και εκείνων της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής αποκαλύπτονται ουσιώδεις αποκλίσεις, κρίνουμε σκόπιμο να επισημάνουμε ότι τα στοιχεία της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ (επικουρικό ταμείο), τον οποίο έχουμε καταγγείλει σε παλαιότερα φύλλα της «Κ», δεν ήταν τελικά πρωτοβουλία του ΔΣ του ΕΤΕΑΜ, με κυβερνητική εντολή, στην οποία συμφώνησαν ένας Πασκίτης και μια Δακτίσα, που εκπροσωπούν τη ΓΣΕΕ στο ΔΣ του Ταμείου. Η συμφωνία είναι του ΔΣ της ΓΣΕΕ, όπως φαίνεται από την παραδοχή της «μελέτης».

Πόσο ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα αυτός ο αριθμός; Πριν απαντήσουμε σ' αυτό το ερώτημα, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι ο υποβιβασμός των ασφαλισμένων του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ (επικουρικό ταμείο), τον οποίο έχουμε καταγγείλει σε παλαιότερα φύλλα της «Κ», δεν ήταν τελικά πρωτοβουλία του ΔΣ του ΕΤΕΑΜ, με κυβερνητική εντολή, στην οποία συμφώνησαν ένας Πασκίτης και μια Δακτίσα. Μας μένει 1 δισ. ευρώ χρέος του ΙΚΑ προς ΟΑΕΔ κ.λπ. Συν 5,03 δισ. ευρώ χρέος προς ΕΤΕΑΜ, συν τόκοι μιας οχταετίας γ' αυτό το χρέος, ξεπερνάμε κατά πολύ το ύψος της περιουσίας του ΙΚΑ στις 31.12.2004. Τη σπημή εκείνη, το ΙΚΑ όχι μόνο δεν είχε αποθεματικά, αλλά αντίθετα χρωστούσε περισσότερα από την περιουσία του!

Συμπέρασμα: οι «μελετητές» του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ ξεκίνησαν με μια καθαρά «μάϊμουδισμένη» παραδοχή για το αποθεματικό του ΙΚΑ. Ετσι, έφτιαξαν κι αυτοί μια μελέτη του κώλου. Αυτό αποδεικνύεται και από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στον ισολογισμό του ΙΚΑ για το 2005, αλλά και από τον προϋπολογισμό του ΙΚΑ για το 2006. Έχουμε όλα τα στοιχεία, αλλά δεν τα παραθέτουμε ότι μη κουράζουμε με πολλούς αριθμούς. Δίνουμε κατευθείαν το συμπέρασμα: το Σεπτέμβρη του 2006 (τελευταία διαθέσιμα στοιχεία), οι οφειλές του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ και τους οργανισμούς ξεπερνούν κατά 4 δισ. ευρώ πην περιουσία του. Δηλαδή, το ΙΚΑ όχι μόνο δεν έχει αποθεματικά, αλλά χρωστεί κιόλας. Και χρωστάει πολλά.

Νομίζουμε ότι δε μένει καμιά αμφιβολία για το βρόμικο παχινίδι που για μια φορά ακόμα παίζει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Ενα παιχνίδι στην εργατική τάξη στα βαλτόνερα της ασφαλιστικής μπακαλικής, συσκοτίζοντας τη γνώση που αυτή πρέπει να έχει και εμποδίζοντάς την να κινθεί στον ανοιχτό ορίζοντα της ταξικής πλάτης. Το ΙΚΑ είναι κατακλεμένο και καταχρεωμένο. Ομως γι' αυτό δ

Μετά την εκπνοή της προθε-
μαίας για την ενσωμάτωση της
κοινοτικής οδηγίας 36/05, ώστε να
υπάρξει επαγγελματική ισοτιμία των
«πτυχιών» τριετούς φοίτησης των
κολεγίων, που συνεργάζονται -συ-
νάπτοντας συμφωνίες δικαιόρησης-
με πανεπιστήμια του εξωτερικού, με
τα πτυχιά τετραετούς και πενταε-
τούς φοίτησης των ελληνικών ΑΕΙ,
άρχισαν τα όργανα.

Οι επιχειρηματίες των Κέντρων
Ελευθέρων Σπουδών, οι απόφοιτοι
των κολεγίων και το συνδικαλιστικό
όργανο που συνέστησαν επί τουτού,
για να παλέψουν πιο οργανωμένα
και αποφασιστικά το Ζήτημα (Πα-
νελήνια Ομοσπονδία Πτυχιούχων
Εξωτερικού) άρχισαν το στενό μαρ-
κάρισμα του Δημόσιου Πανεπιστή-
μου.

Ηδη, μέχρι αυτή τη στιγμή, δυο μέ-
ρες μετά τη λήξη της προθεσμίας,
κατατέθηκαν δυο αιτήσεις πτυχιού-
χων ελληνικών κολεγίων για την
επαγγελματική αναγνώριση των «τίτ-
λων» τους, στο Συμβούλιο Αναγνώ-
ρισης Επαγγελματικής Ισοτιμίας Τίτ-
λων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης
(ΣΑΕΙΤΤΕ) (που προήλθε από τη διά-
σπαση του παλιού ΔΙΚΑΤΣΑ σε δυο
κομμάτια, ένα το ανωτέρω και ένα
το ΔΟΑΤΑΠ, αρμόδιο για την ακα-
δημαϊκή ισοτιμία, κίνηση σκόπιμη για
να προετοιμαστεί το έδαφος για τις

■ Επαγγελματική αναγνώριση «πτυχίων» κολεγίων

Αρχισαν τα όργανα

τωρινές εξελίξεις). Το βέβαιο είναι ότι
οι αιτήσεις θα πτυκνώσουν το επόμενο
διάστημα, ενώ διαφημύεται πως
θα υπάρξει αναμονή μόνο ενός τε-
τραμήνου (όσο είναι το νόμιμο διά-
στημα, μέσα στο οποίο οφελεί να
δώσει απάντηση το ΣΑΕΙΤΤΕ) και από
κει και πέρα, σε περίπτωση που
υπάρξει απορριπτική απάντηση θα
γίνουν προσφυγές στην ελληνική δι-
καιοσύνη και στα ευρωπαϊκά δικα-
στήρια. Ακόμη και ημερίδα διοργα-
νώνεται από την εν λόγω Ομοσπον-
δία, ενώ ο πρόεδρος των κολεγιαρ-
χών Καρκανίας ξελαρψυγίστηκε να
φωνάζει πως η εφαρμογή της κοι-
νοτικής οδηγίας είναι υποχρεωτική
και πως έφτασε η ώρα των κολε-
γίων.

Από την άλλη, η κυβέρνηση τηρεί
σιγή ιχθύος, προσπαθώντας να ρο-
κανίσει το χρόνο. Παριστάνει τον «κι-
νέζο», ώστε να μην τροφοδοτήσει
ένα γενικό ξεσκοκωμό των φοιτητών
των ελληνικών Πανεπιστημίων, ενώ
παράλληλα επιτρέπει να δημιουρ-
γηθούν τετελεσμένα, έτσι που η συ-

νταγματική απαγόρευση του άρθρου
16 να μοιάζει στον αέρα και να εκ-
πέσει φυσικά σε μια επόμενη συ-
νταγματική αναθεώρηση. Και βέβαια
ούτε που διανοείται το ενδεχόμενο
να βάλει λουκέτο στα κολέγια, που
εξαπατούν τους νέους και εμπο-
ρεύονται αδρά τις ελπίδες τους, βά-
ζοντας τέλος, μ' αυτό τον τρόπο, σ'
αυτή τη βρομερή ιστορία αικύρωσης
των πανεπιστημιακών πτυχών.

Και ενώ στήνονται οι πολιορκη-
κές μηχανές ενάντια στο Δημόσιο
Πανεπιστήμιο, κατέφθασε στην
Ελλάδα και ο πρόεδρος του Πανεπι-
στημάτων Paris-Sorbonne (Paris IV) για
να ανακοινώσει τη συνεργασία ελ-
ληνικών κολεγίων με το πανεπιστή-
μιο της Σορβόνης και το Γαλλικό Ινστι-
τούτο. Το γαλλικό πανεπιστήμιο μυ-
ρίστηκε πως υπάρχει διαθέσιμο με-
γάλο κομμάτι από την πλούσια πί-
τα εμπορίας τίτλων σπουδών και
αποφάσισε να μη μείνει απέξω. Δεν
είναι τυχαίο ότι επέλεξε ως πρώτο
σταθμό την Ελλάδα στην κούρσα
που άρχισε των «ανοιγμάτων» σε όλη

την Ευρώπη. Ο πρόεδρός του, λοι-
πόν, Jean-Robert Pinte ανακοίνωσε
πως αυτή την περίοδο διενεργούνται
επαφές με επιχειρηματίες στην Ελλά-
δα, αλλά και με δημόσιους φορείς,
ώστε να διοργανωθούν, με την κα-
ταβολή βεβαίως διδάκτρων από
τους σπουδαστές, μεταπτυχιακές
σπουδές στη Νομική, το Μάρκετιν-
γκ, τη Διαφήμιση, την Επικοινωνία
και Δημοσιογραφία, την Πληροφο-
ρική και τις Διεθνείς Σχέσεις για το
έτος 2008-2009. Ο πρόεδρος έταξε
ακόμη και γάλλους καθηγητές και
«αυστηρό έλεγχο» στα προγράμματα
σπουδών, ώστε τα «πτυχία» να είναι
γνήσια πτυχία Σορβόνης!

Οπως βλέπουμε όλα τα τρωκτικά
ακονίζουν τα μαχαίρια τους. Σε τού-
το το μεγάλο φογοπότι, όπου το ψη-
τό είναι το Δημόσιο Πανεπιστήμιο,
προστέθηκε και η άθλια ΟΙΕΛΕ (η
οποία στάθηκε πάντα στο πλευρό
των αφεντικών της, των σχολαρχών
και του κράτους και υπήρξε σταθε-
ρός υποστηρικτής όλων των αντεκ-
παιδευτικών παρεμβάσεων, ακόμη

από τη «μεταρρύθμιση Αραένη»). Θε-
ωρώντας πως «το ευρωπαϊκό πλαί-
σιο γίνεται πιεστικότερο στην κα-
τεύθυνση της απελευθέρωσης της
τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με απο-
τελεσμα να χάνουμε πολύτιμο χρό-
νο εθελοτυφλώντας απέναντι σε μια
πραγματικότητα που αντικειμενικά
υφίσταται», η ΟΙΕΛΕ ζήτησε να θε-
σμοθετηθούν κανόνες λειτουργίας
της «άτυπης ιδιωτικής τριτοβάθμιας
εκπαίδευσης!» Δηλαδή η ΟΙΕΛΕ θε-
ωρεί τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών
«άτυπα ιδιωτικά πανεπιστήμια» (κά-
τι που δεν τολμά να πει ούτε η ίδια
η κυβέρνηση) και την έκβαση του θέ-
ματος αναπόφευκτη. Από τον ορί-
ζοντα αυτής της συνδικαλιστικής
(τρομάρα της!) ομοσπονδίας των ερ-
γαζομένων στην ιδιωτική εκπαίδευ-
ση απουσίαζε παντελώς η προο-
πτική των αγώνων της πανεπιστη-
μιακής κοινότητας και του λαού για
την αικύρωση αυτής της πολιτικής.
Αντίθετα, η ΟΙΕΛΕ λειτουργεί ως «λα-
γός» της κυβέρνησης για την κατεύ-
θυνση που θα υιοθετήσει στο μέλλον
και ζητά την «νομιμοποίηση» των κο-
λεγίων (συγνώμη των «άτυπων τρι-
τοβάθμιων ιδρυμάτων») μέσα από
ένα «αυστηρό» θεσμικό πλαίσιο, προ-
τείνοντας εμμέσως πληγή σαφώς την
παράκαμψη του άρθρου 16 του Συ-
ντάγματος!

Γιούλα Γκεσούλη

Η πέμπτη φάλαγγα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

νει στη Βουλή και να κάνει «εποικο-
δομητικές προτάσεις!» Ο Σουφλιώς
εξαίρει τις ΔΕΚΟ από τη ρύθμιση για
τα βαρέα και ανθυγεινά. Η αντιπο-
λίτευση χειροκροτεί. «Η όλη πορεία
δείχνει ότι υπήρχε και πεδίο συνεν-
νόησης ώστε να φτάσουμε σε λύ-
σεις κοινά αποδεκτές», δηλώνει ο
βουλευτής του ΣΥΝ και συνδικαλι-
στής του Περισσού Ν. Γαλανός. «Για-
τί δεν έγιναν νωρίτερα αυτές οι αλ-
λαγές, γιατί τόσο πάθος και κακία,
γιατί αυτή η κοινωνική αντιπαράθε-
ση, όταν η κυβέρνηση αποφάσισε
έστω και την τελευταία στιγμή να
κάνει αυτή τη σημαντική υποχώρη-
ση;», δηλώνει ο βουλευτής του
ΠΑΣΟΚ Ι. Μπούτος.

Η κυβέρνηση πλέον κατηγορείται
για «κοινωνική οξύτητα» και όχι για
την ουσία των αντιασφοριστικού νο-
μοσχέδιου. Πριν ακόμα συνέλθουν
τα όργανα της ΓΣΕΕ, ο πρόεδρος της
βγαίνει στο νεαρό τότε MEGA και δη-
λώνει ότι με την ψήφιση του νομο-
σχέδιου οι απεργίες τερματίζονται!
Κι ενώ τα ΜΑΤ εξακολουθούν να επι-
τίθενται σε χώρους δουλειάς, στη
ΓΣΕΕ σκιαμαχούν. Η ΠΑΣΚΕ προτεί-
νει μια ακόμη 24ωρη (ήταν Παρα-
σκευή) και από Δευτέρα όλοι καλού-
νται να γυρίσουν στη δουλειά), ενώ
η ΕΣΑΚ προτείνει άμεσο κλείσιμο,
όπως και γίνεται. Ενα ακόμη ξεπού-
λημα έχει ολοκληρωθεί.

δεν αποτελεί πλέον μέρος της λύ-
σης του αργανικού προβλήματος,
αλλά μέρος του προβλήματος. Ακό-
μη και στην περίπτωση που το
αμερικανικό σχέδιο προχωρήσει, ο
έντονος αντιασφερικανισμός και η
εκρηκτική κατάσταση που επι-
κριτεί στη χώρα θα κάνουν πολύ
δύσκολη τη συμβίωση του εκλε-
κτού των Αμερικάνων δίδυμου και
την επιβίωση της συμμαχίας τους.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

τωπο που έχει ανοίξει εκεί, για να
σπάσει τη ραχοκοκαλία της αρ-
γανικής αντίστασης, αποστερώ-
ντας την από τις εφεδρείες και τις
βάσεις ανεφοδιασμού στο πακι-
στανικό έδαφος. Μόνο που οι στό-
χοι αυτοί δεν είναι καθόλου εύκο-
λο να υλοποιηθούν. Το Πακιστάν

Τα προσωπικά παιχνίδια δε μπορούν να κρύψουν τη δασοκτόνα πολιτική

Στις 11 Οκτώβρη, 23 μέρες
μετά την ορκωμοσία της νέας κυβέρνησης της ΝΔ,
υπογράφηκε η απόφαση των Κ. Καρφαντάλη και Α. Κοντού
για την ανάθεση αρμοδιοτή-
των στον υφυπουργό Γεωρ-
γίας Κ. Κιλτίδη, που ανήκει
στο περιβάλλον του Κ. Μη-
τσοτάκη. Το διάστημα είναι
μεγάλο για να καταλήξει ένας
υπουργός ποιες αρμοδιότη-
τες θα αναθέσει στον υφυ-
πουργό του, όταν μάλιστα
υπάρχει η παράδοση να ανα-
λαμβάνει ο ένας από τους δύο
διατομητικούς τους συντάκτες
την εποπτεία της διεύθυνσης
της δύο γενικές διευθύν-
σεις που υλοποιούν τη δασι-
κή και την κτηνοτροφική πολιτική

για να ανακοινώσει τις εκθέ-
σεις ιδεών του

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Χρόνια πολλά στην Κόντρα που έχει γενέθλια την Παρασκευή. Ας ξεκινήσουμε συντρίβοντας τα σχέδια για το μέλλον της Παιδείας και δίνοντας πρόσθιαση στη γνώση σε όλους. Αποσπάσματα από την Ιφιγένεια (Τζένη αργότερα) εν Κάφροις:

Επιμυθέας: «Ωιμέ! Μαύρα μαντάτα για τον ποιητή σας φέρνω». Χόρος: «Άλι και τρις αλί. Τι νέα έχει το Εδνος, τι επιμυθεύματα, Επιμυθέας;» Επιμυθέας: «Ο ποιητής κάθεται και κλαίει κάτω απ' την ακακία. Ω, δεν την αντέχω, τόση λαμακία!» Χόρος εν χορώ: «Ω δεοί του Μαξίμου. Θα μας πνιξει το αίμα των πακιστανών, των αφγανών, των εκπαραδυρωμένων νιγηριανών, των χτυπημένων κυπρίων και των πράσινων σανδαλιών! Γιατί δεν τον δένετε στον Καύκασο, να του τρώει το σικώτι ένας ελληνοπόντιος?» Επιμυθέας: «Μα τον Δία και τα Dia, όχι άλλα σικώτια, είναι ασύκωτα πια, ω δεοί. Οχι άλλα μοσχεύματα, ας σφάξουμε τον σιτευτό μόσχο στο βωμό της βωμολοχίας των ασεβών.

Εξαγγέλθηκε το μέλλον της Ηλείας

Πρόκειται για μια τραγωδία του e-σκύλου που ήρθε στο φως των πυρκαγιών της Ηλείας και ήδη πειρελήφθη στα "Coming soon" των multi ΥΠΠΟ cinema με τίτλο «Απασφάλισε ο ποιητής την ώρα του ασφαλιστικού» (αγγλικός τίτλος «It's too late, baby»). Με την ευγενική χρογγία των Π.Α.Τ.Α.Τ.Ρ.Α.Κ. (Πανεπιστημίων Αυτόματου Ταξικού Αποκλεισμού Της Ρημαγγένης Ανώτατης Κατάρτισης).

Κι αφού τώρα πια είμαστε ενημερωμένοι δια του τύπου, εξημερωμένοι δια της τηλεόρασης και ξημερωμένοι δια του αλκοόλ, ας περάσουμε στα ενδότερα.

Όλο μαζίζει σε ίν μπαράκια κάνετε, συμμαζευτείτε λίγο ρε αριστερόπαιδα. Θα πάθετε καμιά κίρρωση ή -ακόμα χειρότερα- καμιά ακύρωση του ήπατος και διατρέχετε στον σκληρό του Μαιάμι. Παιξτε και κα' να μπριτζ δίπλα στο τζάκι, βρέχει έξω. Βρέχει είπα και δυμήδηκα πως παρ' όλους τους σκληρούς περιβαλλοντικούς αγώνες δεν έμειναν δέντρα, οπότε η βροχή καθίσταται ακόμα πιο επικίνδυνη.

Δίνονται τα μερίσματα, γίνονται διαμερίσματα, με τζάκι και τζάκουζι! Και μου τη σπάνε και τα spa!

«Μαγγίνα μου, μαγκίτη μου, σαν οι γιορτές δα έρδουν / δε' να σου βάλουν λάμπες μπλε και μπόλικα λαμπίσια / να γίνεις διακοσμητικό καλό κι όχι της πλάκας». Ενα παραδοσιακό, σεμνό αφιέρωμα στον δεσμικό διάκοσμο του κυνωνικού διαλόγου των ημερών [τις νύχτες σήμενη για οικονομία].

Μιράκολο, μιράκολο, η Φοντάνα ντι Τρέβι έγινε κόκκινη, άντε και στα δικά μας. Είναι δικά μας και δυμήδηκα ότι δεν γουστάρω τις μετά δάνατον τρωαποίησες και μ' αρέσει κάποιοι αγωνιστές να τιμώνται εν ζωή κι όχι ίσων γυρίσει τη ρόδα της Ιστορίας, εκ του ασφαλούς, σαν αναμήνεις και κάρδα. Ο υπαινιγμός είναι, νομίζω, σαφής...

Τόσος καιρός πέρασε που η Λασπουργική Α.Ε. είναι ανενεργή, τι συμβαίνει;

Καλά, τι γίνεται στο λιμάνι της συμβασιεύουσας; Τρεις συγκρούσεις το δεκαήμερο (ποιανού Βοκάκιου ρε;) ούτε η Εγνατία δεν έχει! Χειρότερο κι από τα σποιχειώμενα χιλιόμετρα του Μαλιακού το κάνανε! Θα 'λεγα ότι τρακάρανε στην οφρή της υποδαλάσσιας, αλλά αυτή δεν έχει ξεκινήσει ακόμη. Δεν άρχισε και το φχεστιβάλ κινηματογράφου, να λέγαμε ότι οι καπετάνιοι μπερδεύονται από τα bordello lights (μπουρδελόφωτα, ένεκα τα χρώματα και η αισθητική) που στήνονται εκεί κάθε χρόνο. Προσωπικά, ούσα λάτρις των αποτελεσματικών μέτρων, προτείνω να καθιερωθεί δικτύο ισότητας (και πλωτά διόδια φυσικά) από το Καραμπουρνάκι μέχρι τη χαβούζα της Μεδώνης [εκεί ντε, που άλλοτε τρως ψάρια οσφραινόμενος περιπτώματα κι άλλοτε αντίστροφα].

«Συμφώνησα να πω στη φόνισσα ότι τηλεφώνησα». Και για να μην κουράζουμε τους υποψιασμένους πολιτικούς και κολλητικούς αναλυτές που παρακολουθούν τη σπίτι, να ομολογήσουμε ότι ο παραπάνω φάση ήταν συνθηματική. Φόνισσα είναι η Φώφη, τηλεφώνησα (τηλεφόνισσα) είναι η παρέμβαση που ετοιμάζει στο ΠΑΣΟΚ και συμφώνησα (συνφόνισσα) είναι ο Κουρής, που ανέδειξε το δέμα από την «Αυριανή». Κοντολογίς και για να βάζουμε στο πνεύμα και τους μη συνωμότες, πολλοί οραματίζονται να λάβουν κομμάτι από το όλον ΠΑΣΟΚ και να αναβαθμιστούν στο κτηματολόγιο. Εκτός βέβαια από τους Φίρερ και Ντούτσες του Πλάγκαλου [ηρώης η στήλη είχε επισημάνει ότι το χαϊδευτικό του Μπένι είναι Μπένι, κάτι που μάλλον αντέγραψε ο Πάγκαλος, αφού ως γνωστόν μας διαβάζουν πολλοί γαλλοτραφείς]. Αυτές ήταν οι κυριότερες ειδήσεις από την Ελλάδα και το εξωτερικό [για μας είναι το ίδιο]. Ολοκληρώνουμε με κάτι συνωμοτικό ακόμη: «Φώφη, η Φαύστα φύστηξε τη φουφού». Αυτό ήταν γλωσσοδέτης, φαντάζεστε τη Φώφη να το λέει;

Οσο περισσότερο σκέφτομαι [μου συμβαίνει κι αυτό, ακόμα] τόσο πιο λάδιος βρίσκω τον όρο «πολυεδνικές»...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

■ Αρχισαν να διαφαίνονται οι προθέσεις

«Σερβιτόροι» οι πυρόπληκτοι

Μάλλιασαν οι πένες της Κ» να προλέγουν μια άλλη καταστροφή που θ' ακολουθήσει τις πυρκαγιές στην Ηλεία. Λίγες μόλις εβδομάδες μετά, οι ανησυχίες επιβεβαιώνονται: Ο υπουργός Τουριστικής Ανάπτυξης Άρης Σπηλιωτόπουλος, κατά την επίσκεψή του στον νομό Ηλείας, ανακοίνωσε τη «δημιουργία διεθνούς κέντρου για θαλάσσιο σκοπού* στη λίμνη Καϊάφα και την κατασκευή του μονοπατιού της Αρχαίας Ηλιδας - Ολυμπίας, που θα αναδείξει και την αφρί της ολυμπιακής φλόγας». Βέβαια, η περιοχή ανήκει στη Ζώνη Α προστασίας (Natura 2000) και θα πρέπει να πάρει έγκριση από το ΥΠΕΧΩΔΕ (ενώ αναμένονται αντιδράσεις από τις περιβαλ-

λοντικές οργανώσεις και κατοίκους της πολύπαθης περιοχής). Αυτό όμως δεν εμπόδισε τον Σπηλιωτόπουλο να ρίξει το σπόρο της...νέας χλωρίδας που θα αντικαταστήσει την κομένη τοιούτη.

Τα παραπάνω καθιστούν εμφανείς τους προσανατολισμούς για το μέλλον της περιοχής, έτσι όπως σχεδιάζεται και από τον υπουργό. Ο οποίος -στημερώνυμε- έχει σπουδάσει και Επικοινωνολογία (διπλό πτυχίο MASTERS στην Πολιτική Επικοινωνίας και στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας) και διδάξει Πολιτική Επικοινωνία, Ειδικά Θέματα Επικοινωνίας, Πολιτικές Επιστήμες και Ερευνα Αγοράς στο Τμήμα Δημοσιογραφίας και Marketing του Ευρωπαϊκού Εκπαιδευτικού Οργανισμού.

Θ. Μ.

* Για το πώς το σκι στη λίμνη είναι θαλάσσιο, ρωτήστε τον υπουργό που το είπε. Μας θύμισε πάντως τις... «προσηγειώσεις στη Σελήνη».

Τώρα και δημοτικά παιδοφυλακτήρια

Παραθέτουμε την ειδηση όπως δημοσιεύτηκε σε εφημερίδες της ανατολικής Μακεδονίας, χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο, μιας και πρόκειται για πράγματα που επανειλημμένα έχουν επισημανθεί από τις σελίδες της Κ»:

Απογευματινή φύλαξη νηπίων από το δήμο Καβάλας

Σημαντική βοήθεια στις οικογένειες με εργαζόμενους γονείς και τα απογεύματα, παρέχει ο δήμος Καβάλας, με την υλοποίηση του προγράμματος απογευματινής φύλαξης παιδιών που πλούτικά θα εφαρμοστεί στον παιδικό σταθμό της οδού Παλαιολόγου (πρώην ΠΙΚΠΑ). Σε συνέντευξη Τύπου ο δήμαρχος Κωστής Σιμιτσής και η αντιδήμαρχος κοινωνικών θεμάτων Άννα Σπανδώνη, ανέφεραν ότι στόχος της δημοτικής αρχής είναι να επεκταθεί το μέτρο της απογευματινής φύλαξης σε όλους τους παιδικούς σταθμούς του δήμου. Στην πρώτη φάση εφαρμογής του, οι ώρες φύλαξης των παιδιών θα είναι από τις 5 έως 9 το βράδυ. Το δε αντίτιμο ανέρχεται στα 50 ευρώ. Αιτήσεις δέχονται οι παιδικοί σταθμοί μέχρι το τέλος του μήνα.

Θ. Μ.

Μπαίνουν και σε μάχες στο Αφγανιστάν

Το παραμύθι της ελληνικής «ειρηνευτικής δύναμης» στο Αφγανιστάν, που τόχαδεν εμπλέκεται σε μάχες, αλλά περιορίζεται σε ειρηνικό ανοικοδομητικό έργο, ήταν για τους ακερείς. Διότι μια δύναμη που υπάρχει σε μια διεθνή δύναμη κατοχής, είναι ποτέ ισοπαλιά σε μια συνεχείς απώλειες από τη σύγκρουση με τους Αφγανούς αντάρτες. Φυσικά, δεν έχουμε καμιά ανησυχία για τη ζωή τους. Δική τους επιλογή είναι να υπηρετήσουν την ιμπεριαλιστική συμμαχία. Οπότε, και σε φέρετρο να γυρίσουν, καθόλου δε θα μας ενοχλήσει.

■ Ημερίδα στο Πάντειο

Ισλάμ και γυναίκα

Σας θυμίζουμε την ημερίδα που οργανώνει την ερχόμενη Παρασκευή (2 Νοέμβρη) στο Πάντειο Πανεπιστήμιο η Ομάδα Μελέτης και Αντιπληροφόρησης για τη Μέση Ανατολή, με θέμα : «ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ - Η όρση μιας αμηχανίας - Πολιτικά κινήματα - θρησκευτική παράδοση - κοινωνικό ζήτημα».

■ **Κορυφή του παγόβουνου η περιπέτεια του Χρ. Ξηρού**

Να τερματιστεί η απομόνωση

Πολύ πιο ζόρικά ήταν (και εξακολουθούν να είναι) τα πράγματα για τον Χριστόδουλο Ξηρό, σε σχέση με όσα γράψαμε «επί του πιεστήριου» την προηγούμενη εβδομάδα. Τρομαγμένοι οι γιατροί στο Τζάνειο, σκώσαν ψηλά τα χέρια και τον έστειλαν στο ειδικευμένο «Συγγρού», όπου επιβεβαίωσαν το αλλεργικό σοκ, του έδωσαν μια συμπτωματική αγωγή και ζήτησαν επαναδιαμετακόμιστή του σε μια βδομάδα, προκειμένου να υποβληθεί σε αλλεργιολογικές εξετάσεις, που η κατάσταση σοκ δεν επέτρεπε να γίνουν εκείνη τη στιγμή.

Εκείνο που αποκαλύφθηκε (καταγγέλθη-

κε από τους συνηγόρους του) είναι πως δεν είναι μόνο ο δερματολόγος που τόσο καιρό δεν τον έστειλε σε νοσοκομείο για εξετάσεις, αλλά και ο εφημερεύων παθολόγος του κατ' ευφημισμόν «νοσοκομείου» της φυλακής, που έβλεπε έναν άνθρωπο σε σοκ και αρνιόταν να τον στείλει σε νοσοκομείο, γιατί... είχε κρυολόγημα. Ήταν ο διευθυντής της φυλακής (αναλογιζόμενος προφανώς τις συνέπειες) που έδωσε την εντολή και έτσι δεν επήλθαν τα χειρότερα. Φανταστείτε τι θα γινόταν αν στη θέση του Χριστόδουλου ήταν ένας απλός ποινικός κρατούμενος και πολύ περισσότερο ένας αλλοδαπός.

Φανταστείτε, όμως, και κάτι άλλο. Αν σ' έναν «ταύρο», όπως ο Χριστόδουλος, επιφέρει τέτοιες συνέπειες η απομόνωση στα υγρά, ανήλιογα και υπόγεια κελιά της (τυπικά ανύπαρκτης) ένας πτέρυγας του Κορυδαλλού, ποιες είναι οι συνέπειες στον σακατεμένο Σάββα Ξηρό. Αυτό τόνισε και ο Χριστόδουλος σε δήλωση που έκανε μετά τη νέα ακάρτη μεταφορά του στο «Συγγρού» την περασμένη Πέμπτη. Οπως τον πήγαν έτσι τον γύρισαν, αφού δεν είχαν φροντίσει να κάνουν προηγουμένως συνεννόηση. Το πρόβλημα συνεχίζεται και οι εξετάσεις δεν γίνονται.

Παρασκευή βράδυ... Σάββατο βράδυ...

Παρασκευή 2/11
κινηματογράφος

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Γκριγκόρι Κοζίντσεφ – Λεονίντ Τράσουμπεργκ
Η επιστροφή του Μαξίμ

(Σοβιετική Ένωση, 1937)

Σάββατο 3/11
μουσική

Έχουμε γενέθλια και τα γιορτάζουμε με τους...

ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΥΣ
live

Παρασκευή 9/11
κινηματογράφος

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Σεργκέι Αϊζενστάιν
Γενική Γραμμή (το παλιό και το καινούργιο)

(Σοβιετική Ένωση, 1929)

Σάββατο 10/11
θεατρό

Πιέρ Μπουργκάντ

Το διαβατήριο

από τη Θεατρική Ομάδα Ε.Ρ.Ε.Τ.Α.
(Είρηση Ρεαλιστές Επιβάτουμε Τα Αίθνατα)

Παρασκευή 23/11
κινηματογράφος

Ζόλταν Φάμπτι

Δυο ημίχρονα στην κόλαση

(Ουγγαρία, 1962)

Σάββατο 24/11
θεατρό

Πιέρ Μπουργκάντ

Το διαβατήριο

από τη Θεατρική
Ομάδα Ε.Ρ.Ε.Τ.Α.

Παρασκευή 30/11
κινηματογράφος

Κρίστι Πούιου

Η Οδύσσεια του
κυρίου Λαζαρέσκου

(Ρουμανία, 2005)

KONTRA

Αγαθουπάλεως 65 και Αχαρνών
τρόλεϊ 6: Αγ. Μελετίου, μετρό-ηλεκτρικός, Αττική

Εναρξη στις 8:30' ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

στο Τσούκ

Εχει πολύ πλάκα το τζέρτζελο που γίνεται με τους Πασοκτήδες. Τόσα κυριλέ μπινιλίκια δεν νομίζω να έχω ξανατρακάρει να λέγονται από «πτολιτικούς άντρες». Πάρει, ας πούμε, τη μπάλα ο Πάγκαλος και σουτάρει μιλώντας για «Φίρερ» και «Ντούτσε», φωτογραφίζοντας τον Βενιζέλο. Αποκρούει ο Κουλούρης και κάνει μπάσιμο στην ψύχρα: «Ποιος είπε τον Γιώργο Παπανδρέου, όταν ήταν υπουργός Πολιτισμού, ανιστόρητο και ανάγκασε τον Σημίτη να τον απολύσει από τη θέση του υπουργού Πολιτισμού; Ποιος είπε τον Γιώργο Παπανδρέου, ανιστόρητο; Τον είπε ο Θεόδωρος Πάγκαλος. Ή όχι; Ποιος μηλήσε ότι μέσα στο υπουργείο Εξωτερικών μιλάνε αμερικάνικα, διότι τους έχει φέρει εκεί ο Γιωργάκης και συνεννούονται στην αμερικανική γλώσσα; Ποιος το έλεγε; Ποιος είπε τον πατέρα του δωρολήπτη, δηλαδή λωποδύτη; Αυτός ο τύπος, ο οποίος στη συνέχεια στήριξε την είσοδο αστυνομικών, για να καταργείται το άσυλο, στηρίζοντας την Γιαννάκου στη μεταρρύθμιση της, δεν υπονόμευσε την παράταξη».

Μ' αυτά και μ' αυτά, το ματς συνεχίζεται χαρίζοντας γελοι στους τηλεοπτικούς θεατές καθώς παρακολουθούν τους οπαδούς στις κερκίδες να πλακώνονται στο ξύλο μεταξύ τους. Κι αυτό είναι μόνο ένα επεισόδιο του σίριαλ που παίζεται τον τελευταίο καιρό. Τα καλύτερα έρχονται, με πρωτογωνιστές αυτή τη φορά ρασοφόρους. Μπορεί προσωρινά να έχουν λουφάξει τα παπαδίστικα κοράκια, περιμένοντας να δουν τον Χριστόδουλο στο σάβανο, αλλά μετά τα κραξίματα έχουν να πάνε σύννεφο. Και οι χριστέμποροι έχουν ένα επίπεδο όταν τασκώνται, όχι σαν τους ξενέρωτους Πασόκους. Γιατί, πέρα από το μπαγιόκο που θέλουν να τσεπώνουν, έχουν και μια μεταφυσική διάσταση οι διαφωνίες τους, ρε παιδί μου.

Πάρτε για παράδειγμα τα τροπάρια που ανταλλάσσουν ο Μάξιμος και ο Λιακόπουλος. Κάτσε να το κάνω χύμα για να με πιάσετε. Ο Μάξιμος είναι ένας καλόγερος που έχει μόνιμο στασίδι σε όλες τις τηλεοπτικές εκπομπές «κοινωνικού προβληματισμού». Απ' τον «Αθέατο κόσμο» του Χαρδαβέλα μέχρι το «Μπορώ» της Δρούζας. Αυτός, λοιπόν, πέρα απ' τις «θεόττυνευτες» απόφοιτοι που εκφράζει εκεί, διαλαλεί και την πραμάτεια του. Του ακουμπάται 10 ευρώπουλα και παίρνεις το σιντί του με τον τίτλο «Άκου Χριστέ» (εγώ σαν θεοσεβούμενος το «κατέβασα» απ' το Ιντερνέτ και το άκουσα. Τώρα γιατί ο πατέρας Μάξιμος ουρλιάζει εκεί δεν ξέρω. Μπορεί και ο Χριστός να είναι βαρήκος σαν τον Σουφλία. Τι να πω..). Αν δεν σ' ορέσει αυτό το άσμα, έχει κι άλλα στο πανέρι του, όπως και ένα σωρό βίβλια. Κι ότι διαλέξεις τζάμπα πρόγραμμα 10-20 ευρώ κάνει κάθε θεόπτευτο δημιούργημά του. Δηλαδή, δεν θα μας στοιχίσει και πολύ να προετοιμαστούμε για τη δευτέρα παρουσία που θα σκάσει μήτη όπου να 'ναι, όπως μας λέει ο προφήτης καλόγερος: «Στις 25 Μαρτίου του 2018 θα γίνει η δευτέρα παρουσία. Τότε τελειώνει και η ζωή αυτού του ορατού κόσμου. Πριν απ' αυτό όμως θα έχει εμφανιστεί ο Αντίχριστος. Αυτός θα έχει την ηλικία των 30 ετών, θα είναι εβραϊκής καταγωγής, θα είναι απ' την φυλή των Δαν, θα κάνει θάυματα και θα δώσει λύση σε όλα τα προβλήματα τα παγκόσμια...». Μετά απ' αυτό, όμως, όλα θα γίνουν γιαλαμαστράκια. Γ' αυτό και ο καλόγερος προφήτης μας λέει να κάνουμε τα κουμάντα μας: «Να αφιερώσουμε και λήγο χρόνο στην πνευματική μας εξελίξη». Υπάρχει καλύτερος τρόπος γ' αυτό από το να ογράσουμε τα τροπάρια και τα βίβλια του; Δε νομίζω. Γ' αυτό σας λέω, καρντάσια, τρέξτε ν' αγοράσετε το βιβλίο που έγραψε, «ψε την βοήθεια του θεού», όπως αναφέρει, ο πατέρας Μάξιμος, με τίτλο «Ο Αντίχριστος ήλθεν», πριν παρουσιαστεί ο σατανάς και σας μπαλαμουτιάσει αδιάβαστους.

Κάπου εκεί, όμως, συφιλιάζεται ο καλόγερός μας, γιατί μπαίνει στα χωράφια του ένας άλλος, παντελονάτος προφήτης. Ο Λιακόπουλος. Δε μπορεί, θα τον ξέρετε αυτόν τον τηλεπλασίε. Πουλάει τις βαθυστόχαστες φιλοσοφικές αναλύσεις του και μπροστά του δεν φτουράει κανένας διανοούμενος. Απ' τα συγγράμματά του μάθωμε πτοιο κολαντρίζουν τα ούφο, τι ρόλο βαρόν κάτι περιέργα όντα που ζουν ανάμεσά μας, όπως οι Ελοχίμ, οι Νεφελίμ και οι Νοχρημπέν, μέχρι ότι «και καρός γαρ εγγύσι». Αυτό το τελευταίο πόνημά του ήταν που μπουρίνιασε τον καλόγερό μας, αφού και ο Λιακόπουλος μας λέει ότι έρχεται σύντομα η δευτέρα παρουσία, με άλλο σκηνικό όμως. Επόμενο ήταν ο ρασοφόρος να του ψάλει τροπάρια, ότι ο Λιακόπουλος είναι απατεώνας, φευτοπροφήτης και δεν συμμαζεύεται. Και δίκιο έχει. Τι του πατάς, ρε μεγάλε, τ

Κόμμα μοντέλο, το κάνατε μπουρδέλο

✓ Με ενδιαφέρον παρακολουθούμε τις εξελίξεις στο θέμα της ομολογίας της Μάριον Τζόουνς για χρήση αναβολικών, οι οποίες έχουν πλέον και έντονο ελληνικό ενδιαφέρον. Δεν αναφερόμαστε στο αν θα δοθεί ή όχι το μετάλλιο στην Κατερίνα Θάνου, αλλά στις «αποκαλύψεις» για την υπόθεση Κεντέρη - Θάνου και τη δημοσιοποίηση από την πλευρά της IAAF του συμβιβασμού που είχαν κάνει οι δύο πλευρές.

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε τονίσει ότι η ελληνική πλευρά στο εσωτερικό το παίζει αδιάλλοκτη και αποτελεί να δοθεί το μετάλλιο στη Θάνου, όμως μέχρι σήμερα δεν έχει κρατήσει την ιδιαίτερη στάση απέναντι στη ΔΟΕ και την IAAF, για τον απλούστατο λόγο ότι δεν έχει διαπραγματευτικά από την πλευρά της Τσίρια της. Το ειδικό βάρος του ελληνικού κλασικού αθλητισμού δεν επιπρέπει μογκιές και αυτό το ξέρουν πρώτοι απ' όλους ο πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ Βασιλής Σεβαστής και η παρέα του. Γ' αυτό και όλο αυτό το διάστημα παρακολουθούνται τις εξελίξεις, ελπίζοντας ότι τα συμφέροντα της πλευράς που θα επικρατήσει στην μάχη που γίνεται στους κόλπους της IAAF θα ταυτίζονται με τις ελληνικές προσδοκίες.

Πάντως, από την πλευρά της η IAAF φρόντισε να στείλει τα απαραίτητα μηνύματα στον ΣΕΓΑΣ. Ο γ.γ. της Διεθνούς Ομοσπονδίας Πιερ Βάις, πριν μερικές μέρες, στη Μάλτα, εξέφρασε την άποψη της IAAF για την υπόθεση, υποστηρίζοντας ότι Κεντέρης και Θάνου έχουν τιμωρηθεί, ότι αυτό το ξέρει όλος ο κόσμος και ότι μόνο στην Ελλάδα έχουμε διαφορετική άποψη και μιλάμε για συμβιβασμό ανάμεσα στις δύο πλευρές. Οι δηλώσεις του Βάις δημοσιεύτηκαν στις ελληνικές εφημερίδες, όμως το θέμα υποβαθμίστηκε και έφυγε από την αθλητική επικαιρότητα. Μοναδική εφημερίδα που συνεχίζει να ασχολείται με το θέμα είναι η Ελευθεροτυπία και αυτό γιατί υπάρχουν ανοιχτοί λογαριασμοί ανάμεσα στον Φιλιππα Συρίγο και τον πρόεδρο του ΣΕΓΑΣ Βασιλή Σεβαστή. Ο Συρίγος από την αρχή είχε ξεκάθαρη θέση υπέρ της τιμωρίας των Κεντέρη και Θάνου και επέκρινε τη διοίκηση του ΣΕΓΑΣ που ουσιαστικά τους αθώωσε και προσπάθησε να δημιουργήσει ένα κλίμα στη χώρα μας ότι το όλο θέμα αποτελεί σκευωρία εναντίον του ελληνικού στίβου, γιατί τα μεγάλα συμφέροντα στον κλασικό αθλητισμό δεν έβλεπταν με καλό μάτι τις επιτυχίες των αθλητρών και αθλητών μας. Κάνοντας λοιπόν σημαία τις δηλώσεις του Βάις ο Συρίγος προσπαθεί να πάρει τη ρεβάνση από τον Σεβαστή.

Αν δύμε προσεχτικά τις δη-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

λώσεις και τα έγγραφα της IAAF που έχουν δει τη δημοσιότητα, τυπικά η ελληνική πλευρά έχει δίκιο. Ανάμεσα στις δύο πλευρές έγινε ένας συμβιβασμός ο οποίος σε απλά ελληνικά έλεγε τα εξής: οι αθλητές θα αποδεχτούν ότι αρνήθηκαν να περάσουν από την πτυπνική κοντρά, θα παραμείνουν εκτός αγώνων για 2 χρόνια (η πιο συνθισμένη ποινή για όσους καταδικάζονται για υποθέσεις ντόπινγκ είναι τα 2 χρόνια) και από την πλευρά της ΙΑΑF δε θα πάρει επισήμη καταδίκαση απόφαση εναντίον τους. Την περίοδο που έγινε ο συμβιβασμός βολεύονταν όλοι, όμως τώρα που τα δεδομένα είναι διαφορετικά, από την πλευρά της ΙΑΑF σπάει κατά κάποιον τρόπο τη συμφωνία (όπως είναι σε όλους γνωστό, μια συμφωνία σπάει συνήθως από τον πιο ισχυρό, που μπορεί ανά πάσα στιγμή να επιβάλει τους όρους του) και υποστηρίζει ότι υπάρχει τιμωρία. Σύμφωνα με τα μέχρι στηγμής στοιχεία και τις διεργασίες που γίνονται στο παρασκήνιο, όλα δείχνουν ότι στη διεθνή ομοσπονδία είναι αρκετά ισχυρή η άποψη που επιμένει να μη δοθεί το μετάλλιο στη Θάνου. Για το λόγο αυτό αφήνουν στην άκρη τις όποιες συμφωνίες του παρελθόντος και θεωρούν ότι η αθλήτρια έχει τιμωρηθεί, ώστε να έχουν ένα επιπλέον επιχείρημα.

Θα ωρτήσει κάποιος: αν τελικά αποφασίσουν να δοθεί το μετάλλιο στη Θάνου, την οποία έχουν τιμωρήσει σαν ντοπαρισμένη, δε θα έχουν επικοινωνιακό πρόβλημα; Πιθανόν να έχουν, αλλά μπορούν εύκολα να το λύσουν, αφού μπορούν να ισχυριστούν ότι η νομοθεσία δεν τους επιπρέπει να κάνουν διαφορετικά. Οπως συμβαίνει σε κάθε περίπτωση στον επαγγελματικό αθλητισμό, «ο νόμος και το δίκιο» είναι με το μέρος του ισχυρού και κάθε μέσο είναι θεμιτό προκειμένου να εξασφαλιστούν τα κέρδη των καπιταλιστών που «επενδύουν» σ' αυτόν. Ολα τ' αλλά είναι συζητήσεις για να έχουμε δουλειά οι δημοσιογράφοι και να μπορούμε να γεμίζουμε τις στήλες των εφημερίδων.

Κλείνοντας το θέμα (προς το παρόν, γιατί οι εξελίξεις τρέχουν), θα θέλαμε να σχολιάσουμε τη στάση που κράτησε ο Συρίγος και η εφημερίδα του. Αντί να αναδείξουν το ζήτημα στην πραγματική του διάσταση, να μιλήσουν για την ουσία του επαγγελματικού αθλητισμού και να κατηγορήσουν και τις δύο πλευρές (ΣΕΓΑΣ και ΙΑΑF), ότι βάζουν τα φράγκα και τα κέρδη πάνω από τις αξεις και τις αρχές του αθλητισμού, παίρνουν

το μέρος της ΙΑΑF και κατηγορούν τον ΣΕΓΑΣ ότι δεν έχει δώσει στη δημοσιότητα την «τιμωρία» των Κεντέρη - Θάνου. Βάζει το προσωπικό του πρόβλημα πάνω από την ουσία του προβλήματος και προσπαθεί να πάρει τη ρεβάνση από το Σεβαστή.

✓ Το ποδόσφαιρο είναι το πλέον λαϊκό άθλημα και μπορεί να χαρίζει μοναδικές σπηλιές, όπως αυτή που μας πρόσφεραν οι παίχτες της Σλάβια Πρόγρας μετά το τέλος της αναμέτρησης με την Αρσεναλ στο Λονδίνο. Οι Τσέχοι είχαν γνωρίσει ταπεινωτική ήττα (έχασαν 7-0), οι οπαδοί τους στην εξέδρα έψαχναν να βρουν τρύπα για να κρυψτούν από τη ντροπή τους και ζαφειρικά όλα άλλαξαν. Ολοι οι ποδοσφαιριστές της Σλάβια προχώρησαν από τον πάγκο της ομάδας στο σημείο που ήταν οι οπαδοί τους, γονάτισαν μπροστά τους, έστρεψαν αριστερά το βλέμμα τους και τους ζήτησαν ταπεινά συγγνώμη. Το θέαμα ήταν μοναδικό. Οι οπαδοί στην εξέδρα έμειναν στήλη όλων τους και δεν ήξεραν πώς να αντιδράσουν. Μετά την εφτάρα, ένιωσαν μια ακόμη έκπληξη. Η κάμερα έδειξε την εξέδρα και άπαντες οι φίλοι της Σλάβια ήταν αποσβολωμένοι. Η σαστιμάρα τους έσπασε μόνο όταν οι παίχτες στηκώθηκαν όρθιοι και τότε οι Τσέχοι οπαδοί έσπασαν σε χειροκροτήματα και επευφημίες. Ένα πρωτόγνωρο θέαμα, οπαδοί να χειροκροτούν παίχτες που ήταν υπευθυνοί για μια ταπεινωτική ήττα, που θα μείνει για πάντα στήμα στην ιστορία της ομάδας.

Δε μπορώ να φανταστώ άλλο άθλημα που να μπορεί να προσφέρει τέτοιες μογκιές σπηλιές. Ενα πρωτόγνωρο θέαμα, οπαδοί να χειροκροτούν παίχτες που ήταν υπευθυνοί για μια ταπεινωτική ήττα, που θα διηγούνται με περηφάνια και νοσταλγία, ότι είχαν την τύχη να βρεθούν εκείνο το βράδυ στις εξέδρες του γηπέδου της Αρσεναλ. Η συγκεκριμένη εικόνα ανήκει πλέον στην ιστορία των οπαδών της Σλάβια Πρόγρας στην εκλογή αρχηγού. Οσοι γνωρίζουν τον τρόπο λειτουργίας και τις λυκοφίλες στα αστικά κόμματα δεν εκπλήσσονται, αφού γνωρίζουν ότι οι απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί και τα ειρωνικά σχόλια, που γίνονται πλέον μπροστά σε κάμερες και ακροστήριο, είναι συστατικό της δημοκρατικής λειτουργίας τους. Αυτά που συμβαίνουν στο ΠΑΣΟΚ αποτελούν τη μεγαλύτερη απόδειξη ότι τα ηγετικά στελέχη των αστικών κομμάτων δεν ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο, παρά μόνο για την εξουσία και την ικανοποίηση των πρωταριών τους. Οσοι γνωρίζουν την αρχηγό προτίμως την ζωή των αθλώπων κρίνουνται ασήμαντες για ν' αποτυπωθούν στο σελίδοντ. Αραγε, πόσοι από τους εφήβους γνώριζαν τι έγινε στο Διστόμο; Η ίδια η πολιτεία φροντίζει για τη λήθη. Κι αυτό ακόμα το ουδέτερο ντοκιμαντέρ δεν πρόκειται να προβληθεί ποτέ στις σχολικές αίθουσες. Κάπως έτσι οι σημερινοί (και οι αυριανοί) ψηφοφόροι επιλέγουν φασίστες να τους εκπροσωπούν στη Βουλή.

Κλείνοντας το θέμα (προς το παρόν, γιατί οι εξελίξεις τρέχουν), θα θέλαμε να σχολιάσουμε τη στάση που κράτησε ο Συρίγος και η εφημερίδα του. Αντί να αναδείξουν το ζήτημα στην πραγματική του διάσταση, να μιλήσουν για την ουσία του επαγγελματικού αθλητισμού και να κατηγορήσουν και τις δύο πλευρές (ΣΕΓΑΣ και ΙΑΑF), ότι βάζουν τα φράγκα και τα κέρδη πάνω από τις αξεις και τις αρχές του αθλητισμού, παίρνουν

■ ΣΤΕΦΑΝΧΑΟΥΠΤ Ενα τραγούδι για τον Αργύρη

Ενα ντοκιμαντέρ για τη ζωή του Αργύρη Σφουντούρη, ενός 66άρχρου άνδρα που επέζησε της σφαγής του Διστόμου, όταν στις 10 Ιουνίου του 1944, 218 κάτοικοι του χωριού εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς μέσα σε δύο ώρες, σε αντίποινα για τη δράση των ανταρτών στις γύρω περιοχές.

Ο Αργύρης Σφουντούρης, τριάμισι χρόνων τότε, έχασε την οικογένειά του και άλλους 30 συγγενείς. Μεγάλωσε στα ορφανοτροφεία και στα οχτώ του χρόνια, μέσω του Ερυθρού Σταυρού, μεταφέρεται στην Ελβετία, όπου στο παιδικό χωριό Πεσταλότσι κάνει μια νέα αρχή μαζί με ορφανά του πολέμου από άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Χρόνια αργότερα σπουδάζει στο Πο-

(Νέα) αρχή δια το ΠΑΣΟΚ

ΠΑΣΟΚ: Στης αρχηγίας τημποδιά, σφάζονται παλληκάρια

Ν' αφήσουμε λίγο το μαμ, τα κακά, το νάνι και το κοκό, και ν' ασχοληθούμε με το ασφαλιστικό

Στους δρόμους να κάνουμε απόβαση, σε ΑΕΙ-ΤΕΙ ελεύθερη πρόσβαση

◆ Κυριακή βράδυ (21-10-07), ειδήσεις ANTENA TV: «Ο καιρός της Ελλάδας... ενώ στα μικρασιατικά παράλια...»

◆ «Αυτοπροστασία» από τις πλημμύρες. Μάλλον αυτοπροστασία από τους μπάτσους χρειάζομαστε.

◆ «Σεβόμαστε την ευρύτητα της μόρφωσής σας, δρ Αϊνστάιν. Άλλα υπάρχει ένα πρόγμα που δεν υπάρχει στην μόρφωσή σας: το ότι ο θεός είναι πνεύμα και δεν μπορείτε να το δείτε μέσα από το τηλεσκόπιο ή το μικροσκόπιο, όπως και ακριβώς η ανθρώπινη σκέψη και τα ανθρώπινα συναισθήματα μπορούν να εξηγηθούν, αναλύοντας τον εγκέφαλο. Οπως όλοι γνωρίζουν, η θρησκεία βασίζεται στην πίστη, όχι στην γνώση. Βέβαια, κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος αμφισβητεί κάποιες φορές την θρησκεία. Κι εγώ ο ίδιος ταλαιπωτήκα ουκ ολίγες φορές. Ομως δεν μήλησα σε κανέναν για τους ενδοιασμούς μου για δυο λόγους: 1) Φοβήθηκα ότι μόνο και μόνο εκθέτοντας τις αμφιβολίες μου (περί θρησκείας) μπορεί και να κατέστρεψε την ζωή και τις ελπίδες κάποιου συνανθρώπου μου. 2) Επειδή συμφωνώ με τον συγγραφέα που είπε: «Έχει κακία μέσα του όποιος θέλει να καταστρέψει την πίστη κάποιου άλλου»» (από το βιβλίο του Ρίτσαρντ Ντόκινς «Η περί θεού αυτοπάτηρ»). Αφιερωμένο στην επιστροφή του αρχιεπισκόπου.

◆ Σαφώς «στάθηκε» στο γήπεδο ο γαύρος. Ομως νικάει όποιος βάζει περισσότερα γκολ... ◆ Νεπάλ: (σαφώς) το όπλο παρά πόδα.

◆ «300.000 εισιτήρια για το ελληνικό σινεμά» (ΤΑ ΝΕΑ, 22-10-07): Money well-spent?

◆ «Αύξηση ΦΠΑ, μεταρρύθμιση στην παιδεία - αναβάλλοντας επ' αύριον - Ασφαλιστικό-λάγι και

σε δόσεις», μας πληροφορούν τα ΝΕΑ (22-10-07). Αβάντα στην κυβέρνηση και μήνυμα: μη βγαίνετε στους δρόμους.

◆ Δηλαδή στις 17 Νοέμβρη θα υπάρχει και ΠΑΣΟΚ... εσωτερικού;

◆ Οταν ο Ανδρουλάκης διαγράφτηκε από την ΚΕ του Περισσού, «παιδί» του Χαροκόπου δεν ήταν; ◆ Αει bloggerηθείτε πια.

◆ Από ανακοίνωση 29 «κομμουνιστικών, εργατικών και αριστερών» κομμάτων (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 21-10-07): «Με εμπιστούντη στις δυνατότητες μιας διαφορετικής Ευρώπης...» - Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός. (Το κέιμενο υπογράφει και ο Περισσός...).

◆ Κείμενο για το 17ο συνέδριο του Κ.Κ. Κίνας στο Ριζοπάστη της Κυριακής (21-10-07): κάποια αυτοκριτική, ίσως;

◆ Κατσίνσκι οι αδελφοί (πρόεδρος και πρωθυπουργός) της Πολωνίας. Οχι Καζίνσκι.

◆ Οι εκλογές πέρασαν αλλά μάλλον στο ΝΑΡ εποιμάζονται για τις επόμενες: δυο (ολόκληρες) σελίδες (22-23) αφιέρωμα στο ΓΡΙΝ (21-10-07).

◆ Ακρώς εντυπωσιακή η αλληλεγγύη των ντόπιων «διεθνιστών» που -σε κάθε περίπτωση- «ξεχνούν» τους (ντόπιους) πολιτικούς κρατούμενους...

◆ Απολύτως (δια)ταξική η αφίσα ΑΝΤΙΦΑ (για άλλη μια φορά...).

◆ Απότι ξέρουμε στο «Ψυχαργά» ψυχαργεί η καταβολή δεδουλευμένων.

◆ Και ο Αμάρτια Σεν της... ψηλής του τον χαβά: «Ναι στην αγορά, αλλά με δημοκρατία». (Ιστορία του, αμαρτία του).

◆ Οχι, δεν έχει καμμία ευθύνη η κυβέρνηση για τις gamotimes του πετρελαίου στην Ελλάδα: «Μας αλλάζει τα πετρέλαια η διεθνής των κερδοσκόπων» (ΕΛΕΥΘΕ-

ΡΟΤΥΠΙΑ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, 21-10-2007). Φιλοκυβερνητική αντιπολίτευση...

◆ Και το ανέκδοτο της βδομάδας: «Ο Π. Θεοδωρακίδης ξιφουλκεί κατά Γ. Καρατζαφέρη, φεύγει και καταγγέλλει την επικράτηση των εθνικιστών στο κόμμα». Δηλαδή, κάποια στιγμή είχαν επικρατήσει οι «αριστεροί» στον ΛΑΟΣ;

◆ Οχι Κόσοβο: Κοσόβα, γενική Κοσόβες.

◆ Οταν ο Γ. Παπανδρέου λέει ότι θέλει «διάλογο με τον ΣΥΡΙΖΑ» (συνέντευξη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 21-10-07) δεν απευθύνεται εις ώτα μη ακουόντων, έτσι δεν είναι; (το λέμε για το ΣΥΡΙΖΑ-πεθερά, να τ' ακούει η νύφη-ΚΝΕ..)

◆ Τι παιδί κι αυτός ο Α. Ρουμελιώτης: Να μας ταλαιπωρεί με τα «απομνημονεύματά» του στην Ελεύθεροτυπία.

◆ «Το μανιφέστο του Γιώργου» έγραψε ο «Κόσμος του Επενδυτή» στις 13/14 Οκτωβρίου 2007. Μάλλον για το μανι-χέστο κι αστο πρόκειται...

◆ «Σημεία προσέγγισης αλλά και... casus belli - Σκληρό πάνερ κυβέρνησης-συνδικάτων στο ασφαλιστικό» ΠΙΟΝΤΙΚΙ, 11-10-07. (Αχ, ποντικάκι, ποντικάκι, ξύλο που θα το φας...).

◆ Ακρώς εντυπωσιακή η αλληλεγγύη των ντόπιων «διεθνιστών» που -σε κάθε περίπτωση- «ξεχνούν» τους (ντόπιους) πολιτικούς κρατούμενους...

◆ Απολύτως (δια)ταξική η αφίσα ΑΝΤΙΦΑ (για άλλη μια φορά...).

◆ Απότι ξέρουμε στο «Ψυχαργά» ψυχαργεί η καταβολή δεδουλευμένων.

◆ Και ο Αμάρτια Σεν της... ψηλής του τον χαβά: «Ναι στην αγορά, αλλά με δημοκρατία». (Ιστορία του, αμαρτία του).

◆ Οχι, δεν έχει καμμία ευθύνη η κυβέρνηση για τις gamotimes του πετρελαίου στην Ελλάδα: «Μας αλλάζει τα πετρέλαια η διεθνής των κερδοσκόπων» (ΕΛΕΥΘΕ-

γελης. «Μεγάλη πορεία στο Λαό αφρίζει ο Βενιζέλος» - και Βαγγέλης Τσε Τουνγκ ο χοντρός (οι τίτλοι απ' την ΑΥΓΙΑΝΗ, 19-10-07).

Ο Ριζοσκάστης, η Α(ν)βιγή, ο Ελεύθερος Ρύπος, το Βλήμα, η Καρριονή, τα ΕΝΕΑ(μερα), η Κατιναμερινή, το Πέθοντος και οι άλλες φυλλάδες φροντίζουν για την καθημερινή ενημέρωσή μας.

◆ Σκανδαλίδης ο γεφυροποιός (θυμάστε τον Ευάγγελο Αβέρωφ);

◆ «Αφρίνουμε πίσω τα βαριδιά του χθες» - Βενιζέλος (ΕΘΝΟΣ, 22-10-07). Βαριδιά-σαν ...χίδια δεν ακούγεται;

◆ Και ίδιος ο Σαμαράς (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, 22-10-07) λάβρος κατά Σημίτη και «συμπαθών» για την κακοδαιμονία του ΠΑΣΟΚ. Ανακοτατάξεις...

◆ Ο Φ.Π.Α. (Φάτε Πούστηδες Αυξήσεις) δεν αυξάνεται, κατ' αναλογία του Χαροκλύνου σάμπτως «φεύγουν οι βάσεις που μένουν»...

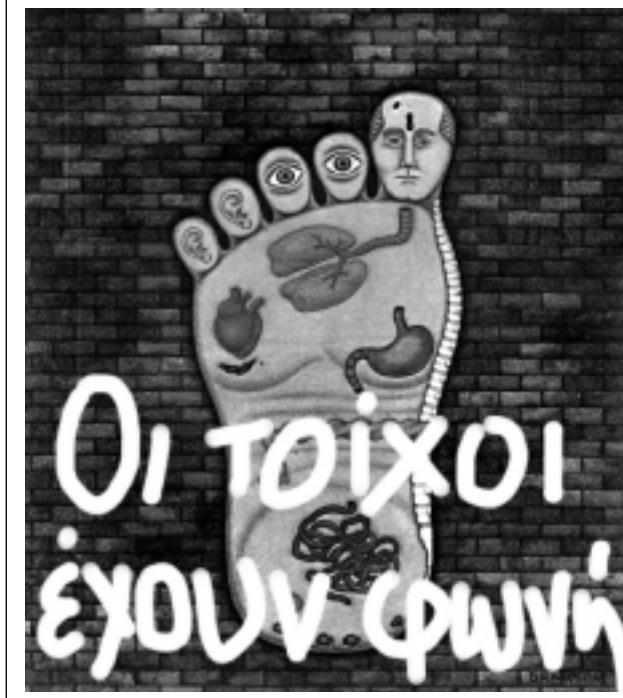
◆ «Είσοδος ιδιωτών στον ΟΛΠ» - ΗΜΕΡΗΣΙΑ, 22-10-07. Μάλλον είσοδος στο (Κ)ΟΛΠ(Ο).

◆ Μακεδονία-Μακεδονία-Μακεδονία! Κατά το Νταλάρας-Νταλάρας-Νταλάρας του Τζίμη.

◆ Ε, όχι και στο ίδιο ζύγι ο Ενγκελς με τον Ζωρές, τον Μιτεράν και τον Μπλερ! (ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ, 11ος 2007).

◆ «Μπορεί το Κ.Κ.Χιλής να στήριξε την υποψηφιότητα της Μπασέλε στο δεύτερο γύρο, όπως είχε κάνει με τον προηγούμενο «σοσιαλιστή» πρόεδρο Λάργος, κι αυτό να αναγκάζει τον ΣΥΡΙΖΑ» σε λιτές και διακριτικές αναφορές για τις πρόσφατες κινητοποιήσεις» (ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΣΗΜΑΙΑ, 20-10-07). Επικροτούμε.

◆ Η Λιάνα προσήλθε στον Περισσό ή ο Περισσός στη Λιάνα; Βασιλής

◆ Ενότητα και πάλη, και πάλι, πάλι, πάλι...

Ενα παλιό σύνθημα των αμφιθεάτρων, που ειρωνευόταν τη δήθεν ενωτική, τη δήθεν ογκωνιστική γραμμή της ΚΝΕ. Θα μπορούσε να είναι γραμμένο πίσω από το προεδρείο της σύντεψης της Πρωτοβουλίας Οικοδόμων με σχήματα του «χώρου» για το Ασφαλιστικό. Οχι βέβαια γιατί πάρθηκε η πρωτοβουλία και έγινε η σύντεψη. Άλλα για το χιλιοπαγμένο έργο που παρακολουθήσαμε, που από κάποια στιγμή και μετά καταντά βαρετό και ολίγον αποκρουστικό (το αποκρουστικό πάει στο ότι ο «χώρος» γεμίζει συνεχώς με παράγοντες). Προς χάρη της ενότητας, η μεγάλη πλειοψηφία των ομιλητών απαιτούσε συμφωνία η οποία δεν θα έχει απολύτως κανένα μήνυμα. Στο όνομα της ενότητας, δεν πρέπει - πιο κομψά επιώθηκε - να δοθεί μάχη ενάντια στην τριμερή χρηματοδότηση, μάχη για να κυριαρχήσει η μόνη δίκαιη ταξικά θέση: να πληρώσουν δηλαδή οι καπιταλιστές και το κράτος τους. Προς χάρη της ενότητας, δεν πρέπει να υπάρχει απαίτηση, ούτε καν σαν διατυπωμένο αίτημα, να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι, αλλά το ζήτημα είναι να μην περάσει η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ και τα σωματεία! Φτάσαμε σε κομβικό.. ενωτικό σημείο. Προς χάρη της ενότητας, δεν πρέπει να έχουμε ούτε «προχωρημένες» αναλύσεις για τη γραφειοκρατία και το

Μέχρι τη στιγμή που γραμμές, 130 Γυμνάσια και Λύκεια σε όλη τη χώρα τελούν υπό κατάληψη. Τα περισσότερα εξ αυτών στην Αττική, στο Ηράκλειο της Κρήτης, στη Λάρισα, στην Καρδίτσα, στα Τρίκαλα στη Γιάννινα, στη Ρόδο, στη Φθιώτιδα, ενώ όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά να μπουν όλο και περισσότερα σχολεία στο χωρό, αφού είναι γνωστή η «επιδημιολογική» μορφή αυτών των κινητοποιήσεων της νεολαίας.

Θορυβημένο το υπουργείο Παιδείας, φοβούμενο σφόδρα ότι η κατάσταση μπορεί να πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας (κάτι τελείως

τάστασης, που σκοτώνει τη ζωή και τα όνειρά τους.

Είναι η ατέλειωτη μιζέρια της καθημερινότητας στα σχολεία, με την άθλια υλικοτεχνική υποδομή, τις ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό και βιβλία, όλα αυτά δηλαδή που φέρνει η συνεχής υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης. Είναι το κενό στο στομάχι από τον ατέλειωτο βομβαρδισμό με ανούσιες, ασύνδετες πληροφορίες που υποχρεώνονται να αποστήθουν και που αδυνατούν να κατανοήσουν και να συνθέσουν σε γνώση. Είναι ότι αισθάνονται το σχολείο πάρεργο και τους εαυτούς τους ζωσμένους σ' έναν αγριανθρωπικό ανταγωνισμό, που

Στο χορό των καταλήψεων τα σχολεία

ασύμφορο την εποχή που ανοίγει το ασφολιστικό, ενώ και οι φοιτητές δείχνουν τα πρώτα σκιρτίματα, με αφορμή την εφαρμογή του νόμου πλαισίου και την αναγνώριση των πτυχών των «κολεγίων» έστειλε πάραποτα τον υφυπουργό Λυκουρέντζο να περιοδεύσει στα υπό κατάληψη σχολεία, μοιράζοντας υποσχέσεις για άμεση επιλυση των προβλημάτων (ο «καλός» της υπόθεσης). Παράλληλα έχει κινητοποιηθεί και ο μηχανισμός του κράτους (προϊστάμενοι γραφείων εκπαιδευτης, διευθυντές σχολείων, ασφαλίτες κ.λπ) για να τρομοκρατήσει και εκφοβίσει τους μαθητές.

Σε αυτή τη φάση, η κυβέρνηση τηρεί στάση αναμονής, περιμένοντας να δει πού θα κατασταλάξει το πράγμα, αν το άνοιγμα των καταλήψεων εγκυμονεί μια μαθητική έκρηξη.

Και η έκρηξη δεν είναι απίθανη, αφού υπάρχουν όλα τα στοιχεία για να τη συνθέσουν.

Είναι αλήθεια πως μαζεύτηκαν χιλιάδες προβλήματα στις πλάτες των μαθητών, ειδικά τα τελευταία χρόνια, που τις βαραίνουν καταθλιπτικά, δημιουργώντας την αίσθηση μιας αδιέξοδης κα-

σκοπό έχει την εξασφάλιση μιας θέσης στην τριτοβάθμια εξέταση. Είναι το όγχος που τους δημιουργεί το εξετασιοκεντρικό σχολείο, με αποκορύφωμα τις πανελλήνιες εξετάσεις. Είναι η αίσθηση ενός αβέβαιου μέλλοντος, έτσι και δεν κατορθώσουν να διαβούν τις συμπληγάδες των εξετάσεων και δεν μπουν στο πανεπιστήμιο. Είναι το μεγάλο εμπόδιο της βάσης του 10, που γκρέμισε με μιας τα όνειρα χιλιάδων παιδιών μεροκαμπιόρηδων, παιδιών φτωχών λαϊκών στρωμάτων (32.000 παιδιά τα τελευταία δυο χρόνια). Είναι ότι δεν υπάρχει ζωή ανάμεσα σε ένα οδιάκοπο τρεχαλητό από το σχολείο στο φροντιστήριο, που θεωρείται απαραίτητο συνοδευτικό της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Είναι το ζόρι που τραβά η οικογένειά τους, υποχρεωμένη να ακουμπάζεστο χρήμα από το υστέρημά της στους εμπόρους της γνώσης. Είναι το αυταρχικό σχολείο με τις αποβολές και τις τιμωρίες. Είναι ο φόβος της ανεργίας, της υποαπασχόλησης, που μπορεί να είναι κάπως απροσδιόριστος, είναι όμως πολύ έντονος μέσα από τα βιώματα του οικογενειακού και φιλικού περιβάλλοντος. Είναι ο απότη-

χος από τον περσινό μεγαλειώδη αγώνα των φοιτητών, που κατόρθωσε να ανατρέψει τα σχέδια για την αναθεώρηση του άρθρου 16 και οι πληροφορίες που φτάνουν για γενικευμένες αντιδραστικές ανατροπές στα πανεπιστήμια. Είναι τέλος η αποστροφή σε μια αγριανθρωπική κοινωνία μέσα στην οποία ο καθείς νοιάζεται για την πάρτη του και το αποκρουστικό πρόσωπο ενός κράτους που κατακαίει τα πάντα και καταστρέφει το περιβάλλον, δηλαδή την ίδια τη ζωή.

Ολα αυτά λειτουργούν σωρευτικά στη μαθητική νεολαία. Μπορεί να μην τα έχει απόλυτα σχηματοποιημένα στο μυαλό της, να μην έχουν περάσει όλα στη συνείδησή της και να τα καταγράφει στο θυμικό, να μην γνωρίζει την ακριβή αιτία τους, όμως ακόμη κι έτσι είναι αρκετό να τη θυμώσουν, να την παροτρύνουν να αντισταθεί, να κραυγάσει με τον τρόπο της (τις καταλήψεις). Και επειδή δεν τιθασεύεται εύκολα από τα αστικά κόμματα, να προκαλέσει «ανεξέλεγκτες» καταστάσεις, που μπορούν να ανατρέψουν τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς.

Ολα τα παραπάνω καθερεφτίζονται ανάγλυφα

στην πανσπερμία των μαθητικών αιτημάτων και των συζητήσεων στα σχολεία. Από τα αιτήματα για την καθαριότητα, τα βιβλία, τους καθηγητές, το κτιριακό, τις αποβολές, τις κεραίες κινητής τηλεφωνίας δίπλα στα σχολεία, ως το αίτημα ενάντια στην κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και τα ερωτήματα για την ελεύθερη πρόσβαση στα ΑΕΙΤΕΙ και τη βάση του 10. Βέβαια, σ' αυτή τη φάση δεν έχουν την τιμητική τους τα αιτήματα με έντονο πολιτικό περιεχόμενο, αλλά πώς άλλως θα μπορούσε να γίνει σε παιδιά ηλικίας 14, 15 και 16 χρονών; Τίποτε όμως δεν αποκλείει η εξελίξη του ογώνα, με τις συνεχείς ζυμώσεις που εμπεριέχει, με την παρέμβαση ιδιαίτερα των πολιτικοποιημένων στοιχείων, να φέρει στην προμετωπίδα την κατάργηση της βάσης του 10, την κατάργηση των ταξικών φραγμών, την ελεύθερη πρόσβαση στα ΑΕΙ, την υπεράσπιση του άρθρου 16 και πάντα λέγοντας. Ενα τέτοιο μαθητικό κίνημα είναι σίγουρο ότι θα ζορίσει πολύ το σύστημα και θα αφήσει παρακαταθήκες για τους ογώνες του μέλλοντος.

Γιούλα Γκεσούλη

Ολίγον έγκυος...

Δεν ξέρουμε αν στον Περισσό διάβασαν το σχόλιο που γράφτηκε την προηγούμενη εβδομάδα στην «Κ», σε σχέση με τον τρόπο που παρουσίασαν το συνέδριο του «Κ»Κ Κίνας, αλλά σε ένα ταπεινό μονόστηλο την περασμένη Τρίτη, μαζί με την τυπική δημοσιογραφική παρουσίαση της λίξης του συνέδριου των κινέζων αστών, είδαμε και την κριτική. Κάποια από τα γνωστά κινέζικα προπαγανδιστικά κλισέ χαρακτηρίστηκαν ως «έννοιες που συμπεριλαμβάνονται στο δεδομένο πλαίσιο της θεωρίας του "σοσιαλισμού με κινέζικα χαρακτηριστικά", που πρόκειται για άνοιγμα στην καπιταλιστική οικονομία και τη λεγόμενη "ελεύθερη αγορά" με όλες τις αντιθέσεις που αυτή φέρνει».

Τι έγινε, αλλάξαμε ρότα; Ρωτάμε, γιατί στο αρχείο μας κρατάμε μια διθυραμβική παρουσίαση των επιτευγμάτων του «κινέζικου σοσιαλισμού», με μια σειρά άρθρων επί μια ολόκληρη εβδομάδα («Πριζοσπάστης», 21-27.5.2006). Ήταν τότε που επισκέφτηκε την Κίνα η ίδια η Πλαταρήγα, προκειμένου να γνωρίσει αυτά τα επιτεύγματα. Η ρεπόρτερ που έκανε την παρουσίαση ξεκίνησε δηλώνοντας ότι προτίθεται «να καταγράψει όσα έμαθε από τις συναντίσεις με Κινέζους αξιωματούχους και όσα απλώς αντιλήφθηκε ανεπάθητα περιδιαβαίνοντας τους δρόμους τριών μεγάλων ανεπτυγμένων κινέζικών πόλεων, σε μια προσπάθεια να δώσει στους αναγνώστες του όλα εκείνα τα "κλειδιά" που θα "ανοίξουν" μια, έστω, μικρή πόρτα προς τη σημερινή κινέζικη πραγματικότητα». Επειδή προφανώς υπήρξαν διαμαρτυρίες για τον θετικότατο τρόπο με τον οποίο παρουσιαζόταν ο «κινέζικος σοσιαλισμός», η ρεπόρτερ αναγκάστηκε να σημειώσει στην πέμπτη συνέχεια ότι «ο "P" επέλεξε να παρουσιάσει χωρίς δικά του σχόλια τις απόψεις αυτές, εκτιμώντας ότι με τον τρόπο αυτό οι αναγνώστες του μπορούν κάλιστα να προβληματιστούν και να εξάγουν ορισμένα συμπεράσματα! Αυτός είναι ο κουτοπόντης τρόπος για να περάσει από τα πλάγια την κινέζικη προπαγάνδα, μένοντας εσύ δίθεν ουδέτερος, για να 'χεις πιστή έναντι εκείνων που δεν τρώνε το κουτόχορτο του «κινέζικου σοσιαλισμού», που ακόμα και με εμπειρικό τρόπο μπορεί κανείς να καταλάβει ότι είναι μια από τις πιο άγριες μορφές καπιταλισμού παγκοσμίως.

Τώρα, βλέποντας προφανώς ότι ο κόσμος μαθαίνει τόσα για τον κινέζικο καπιταλισμό καθημερινά, πέταξαν και την αόριστη διατύπωση για «άνοιγμα στην καπιταλιστική οικονομία με όλες τις αντιθέσεις που αυτή φέρνει». Ετσι, «καθαρίζουν» με τα μέλη και τους οπαδούς που ενοχλούνται από τις σχέσεις με το «αδελφό ΚΚ Κίνας». Τι θα πει «άνοιγμα στην καπιταλιστική οικονομία» και ποιες ακριβώς είναι οι «αντιθέσεις που φέρνει»; Εν τέλει, τι ακριβώς υπάρχει στην Κίνα; Καπιταλισμός ή σοσιαλισμός; Δικτατορία του προλεταριάτου ή δικτατορία της αστικής τάξης; Ετσι τίθενται τα ζητήματα και απαιτούν καθαρές απαντίσεις.

Το θέμα δεν έχει να κάνει με τις θερμές διμερείς σχέσεις του Περισσού με την κινέζικη πγεσία. Τα χιόνια έλιωσαν τα τελευταία χρόνια, καθώς ο Περισσός ψάχνει για νέα στηρίγματα και οι Κινέζοι το ίδιο. Η κάθε πλευρά από τη δική της σκοπιά και με βάση τις δικές της επιδιώξεις. Ούτε πρόκειται για κάποιο σχολαστικό θεωρητικό ζήτημα. Εχει να κάνει με την πολιτική. Η προγραμματική πρόταση του Περισσού είναι η «λαϊκή οικονομία». Ενα εφεύρημα που μοιάζει πολύ με το κινέζικο «μοντέλο». Μια μορφή διαχείρισης του κα